Ročník 1929.

Sbírka zákonů a nařízení
státu československého.

Částka 15. Vydána dne 30. března 1929.

Obsah: (40.—42.) **40.** Úmluva mezi republikou Československou a republikou Řeckou o vzájemné právní ochraně a právní pomoci ve věcech občanských a obchodních, jakož i ve věcech pozůstalostních. — **41.** Úmluva mezi republikou Československou a republikou Řeckou o uznání a výkonu soudních rozhodnutí. — **42.** Úmluva o vydávání zločinců a právní pomoci ve věcech trestních mezi republikou Československou a republikou Řeckou.

40.

Úmluva

mezi republikou Československou a republikou Řeckou o vzájemné právní ochraně a právní pomoci ve věcech občanských a obchodních, jakož i ve věcech pozůstalostních.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ
A
REPUBLIKY ŘECKÉ
BYLA SJEDNÁNA TATO ÚMLUVA S DODATKOVÝM PROTOKOLEM
A SEZNAMEM:

Convention

entre la République Tchécoslovaque et la République Hellénique relative à la protection et à l'assistance judiciaire réciproque en matière de droit civil et commercial ainsi que dans les affaires de successions.

Le Président de la République Tchécoslovaque et le Président de la République Hellénique désirant régler les rapports juridiques entre les deux Etats en ce qui concerne l'assistance judiciaire réciproque en matière de droit civil et commercial, ainsi que dans les affaires de successions, ont décidé de conclure à cet effet une convention et ont nommé comme Plénipotentiaires:

(Překlad.)

Umluva

mezi republikou Československou a republikou Řeckou o vzájemné právní ochraně a právní pomoci ve věcech občanských a obchodních, jakož i ve věcech pozůstalostních.

President republiky Československé a president republiky Řecké, přejíce si upraviti právní styky mezi oběma státy, pokud se týkají vzájemné právní pomoci ve věcech občanských a obchodních, jakož i ve věcech pozůstalostních, rozhodli se sjednati o tom úmluvu a jmenovali svými zmocněnci:

le Président de la République Tchécoslovaque:

M. M. Emil Spira,

Docteur en droit, Chef de Département au Ministère de la Justice,

et

Karel Halfar,

Docteur en droit, Chef du Département des Traités Internationaux au Ministère des Affaires Etrangères;

le Président de la République Hellénique:

M. M. Georges Lagoudakis,

Ministre Plénipotentiaire, Directeur Général du Ministère des Affaires Etrangères,

Périclès Rhallis,

Secrétaire Général du Ministère de la Justice,

lesquels, après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes:

CHAPITRE I.

Dispositions générales.

Article 1.

Égalité de traitement.

Les ressortissants de chacune des Parties Contractantes jouiront sur le territoire de l'autre Partie des mêmes droits que les ressortissants de cette dernière, en tant qu'il s'agit de la protection légale et judiciaire de leurs personnes et de leurs biens.

Ils pourront librement ester en justice devant les tribunaux, aux mêmes conditions et dans la même forme que les propres ressortissants.

Les prescriptions générales en vigueur dans chacun des Etats Contractants relatives à la langue à employer ne sont aucunement modifiées par la présente convention.

CHAPITRE II.

Exemption de caution et de dépôts, exécution des décisions relatives aux frais et dépens.

Article 2.

Aucune caution ni dépôt, sous quelque dénomination que ce soit, ne pourra être imposé, à raison soit de leur qualité d'étranger, soit

President republiky Československé:

pány JUDra **Emila Spiru,**

odborového přednostu ministerstva spravedlnosti,

a

JUDra **Karla Halfara,**

přednostu oddělení pro mezinárodní smlouvy v ministerstvu zahraničních věcí;

President republiky Řecké:

pány **Jiřího Lagoudakise,**

splnomocněného ministra, generálního ředitele v ministerstvu zahraničních věcí,

a

Perikla Rhallise,

generálního sekretáře v ministerstvu spravedlnosti,

kteří sdělivše si své plné moci a shledavše je v dobré a náležité formě, shodli se na těchto ustanoveních:

HLAVA PRVNÍ.

Všeobecná ustanovení.

Článek 1.

Stejné nakládání.

Příslušníci každé ze Smluvních Stran budou požívati na území druhé Strany týchž práv jako vlastní příslušníci, pokud jde o zákonnou a soudní ochranu jich osob a majetku.

Budou míti svobodný a volný přístup k soudům za týchž podmínek a v téže formě, jako vlastní státní příslušníci.

Všeobecné jazykové předpisy, platné na území každého ze Smluvních Států, nejsou touto úmluvou nijak dotčeny.

HLAVA DRUHÁ.

Osvobození od jistoty a záloh, výkon rozhodnutí, vztahující se na výlohy a útraty.

Článek 2.

Československým nebo řeckým příslušníkům, majícím bydliště v Řecku nebo Československu a kteří budou žalobci nebo interve-

du défaut de domicile ou de résidence dans le pays, aux ressortissants tchécoslovaques ou grecs ayant leur domicile en Grèce ou en Tchécoslovaquie, qui seront demandeurs ou intervenants devant les tribunaux d'un des deux Etats. Cette règle s'applique aussi aux demandeurs reconventionnels et aux recourants.

Les ressortissants de l'une des Parties Contractantes habitant hors du territoire de l'autre Partie jouiront du même droit, mais ils seront tenus, en introduisant leurs actions, d'indiquer une personne habitant ce territoire et ayant droit de recevoir en leur nom tous les actes de procédure.

Article 3.

Si un demandeur ou un intervenant ou un recourant dispensé, soit en vertu de l'article 2, soit par la loi de l'Etat où l'action est intentée, de verser une caution, d'effectuer un dépôt ou versement au tribunal à titre de garantie, est condamné par les tribunaux de l'un des deux Etats aux frais et dépens du procès, la décision pourra également être mise à exécution, à la requête directe de la partie intéressée, sur le territoire de l'autre Etat, de la même façon que les décisions rendues par ses propres tribunaux.

La requête sera accompagnée du dispositif de la décision, ainsi que de l'attestation constatant que celle-ci est passée en force de chose jugée. Cette attestation sera délivrée en Tchécoslovaquie par le tribunal qui a rendu la décision ou, en Grèce, par le greffier de ce tribunal, certifiant que les délais des moyens de recours sont passés sans que ceux-ci aient été exercés.

Le requérant produira également une traduction de ces documents certifiée conforme, en Tchécoslovaquie, en langue tchécoslovaque, en Grèce, dans la langue grecque.

Ces mêmes dispositions s'appliquent aux décisions judiciaires par lesquelles le montant des frais du procès est fixé ultérieurement.

CHAPITRE III.

Assistance judiciaire gratuite.

Article 4.

L'assistance judiciaire gratuite sera accordée aux ressortissants de l'un des deux Etats sur le territoire de l'autre Etat aux mêmes conditions qu'aux nationaux.

nienty před soudy jednoho z obou států, nebude moci býti uložena žádná jistota ani záloha, jakkoli pojmenovaná, buď z důvodu, že jsou cizinci, buď z důvodu nedostatku bydliště nebo sídla ve státě. Toto pravidlo platí také při žalobách navzájem a v opravném řízení.

Příslušníci jedné ze Smluvních Stran, mají-li bydliště mimo území, budou účastni téhož práva, jsou však povinni, podávajíce žaloby, označiti osobu, která bydlí na tomto území a bude oprávněna přijímati jejich jménem všechny spisy, týkající se řízení.

Článek 3.

Jestliže žalobce nebo intervenient nebo stěžovatel byl osvobozen ať podle článku 2, nebo podle zákona státu, kde žaloba byla podána, od povinnosti složiti jistoty, zaplatiti zálohy nebo složiti k soudu záruku a byl odsouzen soudy jednoho z obou států k náhradě útrat a výloh sporu, bude rozhodnutí o tom na přímou žádost interesované strany vykonatelným i na území druhého státu týmž způsobem, jako rozhodnutí vydaná jeho vlastními soudy.

K žádosti jest připojiti výrokovou část rozhodnutí, jakož i osvědčení o tom, že rozhodnutí nabylo moci práva. Toto osvědčení bude vydáno v Československu soudem, jenž vydal rozhodnutí, nebo v Řecku kanceláří tohoto soudu, a bude potvrzovati, že lhůty ku podání opravných prostředků uplynuly bezvýsledně.

Žadatel musí též předložiti ověřený překlad těchto listin, a to v Československu v jazyku československém, v Řecku v jazyku řeckém.

Táž ustanovení platí o soudních rozhodnutích, jimiž výše nákladů sporu byla stanovena později.

HLAVA TŘETÍ.

Právo chudých.

Článek 4.

Příslušníkům jednoho z obou států bude přiznáno na území druhého právo chudých za týchž podmínek jako vlastním příslušníkům.

Si le bénéfice de l'assistance judiciaire gratuite a été accordé par l'autorité compétente au ressortissant d'un des deux Etats, ce ressortissant en jouira également devant les tribunaux de l'autre Etat dans toutes les procédures judiciaires concernant la même affaire, y compris la procédure d'exécution.

Article 5.

Le certificat d'indigence sera délivré par les autorités de la résidence habituelle du requérant ou, à défaut de celle-ci, par les autorités de sa résidence actuelle.

Si le requérant ne se trouve pas sur le territoire de l'un des deux Etats, il suffira d'un certificat délivré par un agent diplomatique ou consulaire compétent.

Article 6.

L'autorité compétente, avant de délivrer le certificat d'indigence au requérant, pourra prendre des renseignements sur la situation économique de celui-ci auprès des autorités de l'autre Etat.

L'autorité qui statuera sur la demande d'assistance judiciaire gratuite aura le droit de contrôler, dans les limites de ses attributions officielles, les certificats et les informations qui lui seront fournis.

CHAPITRE IV.

Notification d'actes et commissions rogatoires.

Article 7.

L'assistance judiciaire réciproque, dans les limites des articles ci-après, comprend:

a) la notification d'actes judiciaires et extrajudiciaires en matière civile et commerciale, y compris ceux de la juridiction non contentieuse;

b) l'exécution de commissions rogatoires en matière civile et commerciale et les affaires de la juridiction non contentieuse.

Article 8.

Les actes à notifier, ainsi que les commissions rogatoires à exécuter seront transmis directement par le Ministère de la Justice de l'Etat requérant à celui de l'Etat requis. Ces deux Ministères pourverront à la liquidation rapide des demandes par les autorités compétentes. Si l'autorité requise n'est pas compétente en l'espèce, le Ministère saisi fera

Bylo-li právo chudých přiznáno úřadem k tomu povolaným příslušníku jednoho z obou států, bude ho tento příslušník účasten i před soudy druhého státu ve všech soudních jednáních týkajících se téže věci, zahrnujíc v to i řízení exekuční.

Článek 5.

Vysvědčení nemajetnosti bude vydáno úřady stálého pobytu žadatelova nebo, nemá-li ho, úřady místa, kde se právě zdržuje.

Není-li žadatel na území žádného z obou států, postačí vysvědčení, vydané příslušným diplomatickým nebo konsulárním zástupcem.

Článek 6.

Příslušný úřad může před vydáním vysvědčení nemajetnosti žadateli opatřiti si u úřadů druhého státu zprávy o jeho hospodářských poměrech.

Úřad, jenž má rozhodovati o žádosti za udělení práva chudých, jest v mezích své pravomoci oprávněn zkoumati vysvědčení a informace, jež mu budou předloženy.

HLAVA ČTVRTÁ.

Doručování spisů a dožádání o právní pomoc.

Článek 7.

Vzájemná právní pomoc se v mezích následujících článků vztahuje na:

a) doručování soudních i mimosoudních spisů ve věcech občanských a obchodních včetně spisů soudnictví nesporného;

b) výkon dožádání o právní pomoc ve věcech občanských a obchodních a ve věcech soudnictví nesporného.

Článek 8.

Spisy, určené pro doručení, a dožádání o právní pomoc budou zaslány ministerstvem spravedlnosti státu dožadujícího přímo ministerstvu spravedlnosti státu dožádaného. Tato dvě ministerstva se postarají o rychlé vyřízení žádostí příslušnými úřady. Je-li dožádaný úřad nepříslušným, dožádané ministerstvo uvědomí ministerstvo druhého státu

connaître à celui de l'autre Etat, à quelle autorité compétente la requête a été transmise.

Les Ministères saisis retourneront les demandes, qu'elles soient exécutées ou non.

Article 9.

a) Les actes à notifier seront rédigés, en Tchécoslovaquie, en langue tchécoslovaque ou, en tant que les prescriptions en vigueur le permettent dans la langue de la minorité nationale, en Grèce, dans la langue grecque. Les lettres par lesquelles ils sont transmis devront être rédigées en français. Elles indiqueront les noms et qualités des parties, la nature de l'acte à notifier, l'autorité dont il émane et l'adresse du destinataire. Les actes à notifier seront munis de la signature et du sceau ou du timbre de l'autorité requérante. La légalisation n'est pas exigée.

b) La notification sera effectuée par l'autorité compétente de l'Etat requis, dans les formes prescrites par la législation intérieure de cet Etat. Cette autorité pourra se borner, à l'exception des cas prevus sous lettre c) du présent article, à remettre purement et simplement l'acte au destinataire, si celui-ci est disposé à l'accepter.

c) Si l'autorité requérante demande expressément que la notification ait lieu dans une forme spéciale, on devra appliquer la forme demandée, à condition qu'elle ne soit pas contraire aux lois de l'Etat requis. Dans ce cas, l'acte à notifier en Tchécoslovaquie sera rédigé en langue tchécoslovaque ou accompagné d'une traduction dans cette langue, l'acte à notifier en Grèce sera rédigé dans la langue grecque ou accompagné d'une traduction dans cette langue. Ces traductions seront, sur demande, faites dans l'Etat requis, aux frais de l'autorité requérante.

d) La notification ne pourra être refusée par l'Etat requis que s'il la juge de nature à porter atteinte à sa souveraineté ou à sa sécurité.

e) La preuve de la notification est établie, soit par un récépissé daté et signé par le destinataire, soit par une attestation de l'autorité de l'Etat requis constatant le fait, la forme et la date de la notification.

Si l'acte à notifier a été transmis en double exemplaire, l'accusé de réception ou l'attestation doivent être apposés sur l'une des deux pièces ou y être fixés.

o tom, kterému příslušnému úřadu bylo dožádání předáno.

Dožádaná ministerstva vrátí žádosti, ať jim bylo vyhověno čili nic.

Článek 9.

a) Spisy určené pro doručení jest sepsati v Československu v jazyku československém, nebo pokud to dovolují platné předpisy, v jazyku národnostní menšiny, v Řecku v jazyku řeckém. Průvodní dopisy jest sepsati francouzsky. Jest v nich uvésti jména a postavení stran, povahu spisu, jenž má býti doručen, úřad, od něhož spis vychází, a adresu příjemce. Spisy určené pro doručení, jest opatřiti podpisem a pečetí nebo razítkem dožadujícího úřadu. Ověření netřeba.

b) Doručení bude provedeno příslušným úřadem dožádaného státu ve formách předepsaných vlastním zákonodárstvím tohoto státu. Tento úřad může se omeziti, s výjimkou případů uvedených pod lit. c) tohoto článku, na prosté doručení spisu adresátovi, je-li ochoten jej přijmouti.

c) Žádá-li dožadující úřad výslovně, aby doručení se stalo ve formě zvláštní, jest užíti žádané formy, neodporuje-li zákonům dožádaného státu. V tomto případě spis, jejž jest doručiti v Československu, jest sepsati v jazyku československém nebo k němu připojiti překlad v tomto jazyku; spis, jejž jest doručiti v Řecku, třeba sepsati v jazyku řeckém nebo k němu připojiti překlad v tomto jazyku. Tyto překlady budou na žádost pořízeny ve státě dožádaném na náklad dožadujícího státu.

d) Dožádaný stát může odepříti doručení toliko tehdy, pokládá-li je za způsobilé, aby ohrozilo jeho výsostní právo nebo jeho bezpečnost.

e) Důkazem o provedeném doručení jest potvrzení datované a podepsané příjemcem, nebo osvědčení úřadu dožádaného státu o tom, že, jak a kdy bylo doručení provedeno.

Byl-li spis, určený pro doručení, zaslán ve dvou vyhotoveních, budiž potvrzení o přijetí nebo osvědčení o tom napsáno na jednom z obou vyhotovení nebo k němu připojeno.

f) Dans tous les cas où la notification n'aura pas eu lieu, l'Etat requérant en sera informé sans retard, avec indication des motifs.

Article 10.

Chacun des deux Etats pourra notifier les actes à ses propres ressortissants se trouvant sur le territoire de l'autre Etat, par les soins de ses agents diplomatiques ou consulaires, mais sans menace ni emploi de contrainte.

Article 11.

a) Les commissions rogatoires tchécoslovaques et leurs annexes seront rédigées en langue tchécoslovaque et accompagnées d'une traduction dans la langue grecque; les commissions rogatoires grecques et leurs annexes seront rédigées dans la langue grecque et accompagnées d'une traduction en langue tchécoslovaque. Ces traductions seront, sur demande, faites dans l'Etat requis, aux frais de l'autorité requérante. Les commissions rogatoires devront énoncer le but de la demande, mentionner ou décrire sommairement l'objet du procès, indiquer aussi exactement que possible les noms des parties, le lieu de leur domicile ou de leur résidence, ainsi que les noms et adresses des témoins éventuels à entendre. Les commissions rogatoires et les traductions seront munies de la signature et du sceau ou du timbre de l'autorité requérante. La légalisation n'est pas exigée.

b) L'autorité requise procédera à l'exécution des commissions rogatoires, en appliquant les formes de procédure prescrites par la législation intérieure de l'Etat requis.

Il y a lieu toutefois de donner suite à la demande de l'autorité requérante tendant à l'application d'une forme spéciale, si cette forme n'est pas contraire aux lois de l'Etat requis.

c) Sur sa demande, l'autorité requérante sera avisée en temps utile, en la voie prévue à l'article 8, de la date et du lieu de l'exécution de la commission rogatoire, de manière que les intéressés puissent y assister ou s'y faire représenter.

d) L'autorité saisie d'une commission rogatoire appliquera, pour y donner suite, les moyens de contrainte prévus par la législation intérieure pour l'exécution d'une pareille demande des autorités de son propre Etat ou d'une demande formulée à cet effet par une partie intéressée.

f) Ve všech případech, kdy doručení nebude provedeno, bude stát dožadující o tom bez průtahu uvědomen s udáním důvodů.

Článek 10.

Každý z obou států může doručovati spisy svým vlastním příslušníkům na území druhého státu svými diplomatickými nebo konsulárními zástupci, avšak bez pohrůžky donucovacími opatřeními a bez jejich použití.

Článek 11.

a) Československá dožádání o právní pomoc a jejich přílohy jest sepsati v jazyku československém a připojiti k nim překlad v jazyku řeckém; řecká dožádání o právní pomoc a jejich přílohy jest sepsati v jazyku řeckém a připojiti k nim překlad v jazyku československém. Na požádání budou překlady pořízeny ve státě dožádaném na náklad dožadujícího úřadu. V dožádání o právní pomoc jest uvésti účel žádosti, označiti nebo krátce vylíčiti předmět sporu, uvésti co možno přesně jména stran, místo jejich bydliště nebo pobytu, jakož i jména a adresy případných svědků, kteří mají býti vyslechnuti. Dožádání o právní pomoc a překlady jest opatřiti podpisem a pečetí nebo razítkem dožadujícího úřadu. Ověření netřeba.

b) Dožádaný úřad provede dožádání o právní pomoc ve formě předepsané vlastním zákonodárstvím dožádaného státu.

Jest však vyhověti žádosti dožadujícího úřadu, aby bylo použito formy zvláštní, neodporuje-li tato forma zákonům státu dožádaného.

c) Dožadující úřad jest na jeho žádost způsobem zmíněným v článku 8. včas uvědomiti o tom, kdy a kde bude provedeno dožádání o právní pomoc, tak aby zúčastněné osoby mohly při tom býti přítomny nebo se dáti zastupovati.

d) Úřad, dožádaný o právní pomoc, má při vyřízení použíti donucovacích opatření, jež připouští jeho vlastní zákonodárství pro výkon takové žádosti úřadu jeho vlastního státu nebo žádosti učiněné k tomu účelu zúčastněnou stranou.

e) L'exécution de commissions rogatoires ne pourra être refusée que si la mesure à prendre n'est pas du ressort des instances judiciaires de l'Etat requis ou que l'Etat requis la juge de nature à porter atteinte à sa souveraineté ou à sa sécurité.

f) Dans tous les cas où une commission rogatoire n'aura pas été exécutée, l'Etat requérant en sera informé sans retard, avec indication des motifs.

Article 12.

Pour la notification d'actes et pour l'exécution de commissions rogatoires, il ne sera demandé aucune taxe, ni le remboursement de dépenses de quelque nature qu'elles soient. Exception est faite à cette règle pour les indemnités payées à des témoins ou à des experts, pour les frais résultant d'une demande expresse d'appliquer une forme de procédure spéciale, ainsi que pour les frais payables selon les lois de l'Etat requis. Ces frais seront remboursés sans retard par l'Etat requérant, que leur remboursement en soit ou non obtenu des parties intéressées.

L'assistance judiciaire ne pourra être refusée pour le motif que l'autorité requérante n'aura pas déposé d'avance une somme d'argent pour le recouvrement des dépenses dont le remboursement doit avoir lieu aux termes de l'alinéa qui précède.

Les frais de port seront à la charge de l'autorité de transmission.

CHAPITRE V.

Légalisation et force probante des documents.

Article 13.

Les actes dressés, délivrés ou légalisés par les tribunaux d'un des deux Etats n'ont besoin, pourvu qu'ils soient munis du sceau ou du timbre du tribunal, d'aucune légalisation pour être utilisés sur le territoire de l'autre Etat. Parmi les actes ci-dessus désignés rentrent aussi les actes signés par le greffier du tribunal, pourvu que cette signature soit suffisante d'après les lois de l'Etat auquel appartient le tribunal.

Les actes dressés, délivrés ou légalisés par une des autorités administratives centrales des deux Etats ou par une autorité administrative supérieure de même classe n'ont besoin d'aucune légalisation pour être utilisés sur le territoire de l'autre Etat, pourvu qu'ils soient munis du sceau ou du timbre de ladite

e) Výkon dožádání o právní pomoc lze odepříti toliko, nenáleží-li žádané opatření k úkolům soudní pravomoci dožádaného státu nebo pokládá-li je dožádaný stát za způsobilé, aby ohrozilo jeho výsostní právo nebo jeho bezpečnost.

f) Ve všech případech, kdy dožádání o právní pomoc nebude provedeno, bude stát dožadující o tom bez průtahu uvědomen s udáním důvodů.

Článek 12.

Za doručení spisů a za vyřízení dožádání o právní pomoc nebude požadován nijaký poplatek ani náhrada jakýchkoli výloh. Výjimka z tohoto pravidla činí se pro náhrady, placené svědkům nebo znalcům, pro náklady, vzniklé z výslovné žádosti o použití zvláštní formy řízení, jakož i pro výlohy, jež jest platiti podle zákonů dožádaného státu. Dožadující stát nahradí neprodleně tyto náklady bez ohledu, zda obdržel jejich náhradu od zúčastněných stran či nikoliv.

Právní pomoc nesmí býti odepřena z důvodu, že dožadující úřad nesložil předem peněžitou částku na krytí nákladů, jež musí býti nahraženy podle ustanovení předcházejícího odstavce.

Poplatky poštovní hradí úřad odesílající.

HLAVA PÁTÁ.

Ověřování a průvodní moc listin.

Článek 13.

Listiny sepsané, vydané nebo ověřené soudy jednoho z obou států, jsou-li opatřeny pečetí nebo razítkem soudu, nepotřebují nijakého ověření, má-li jich býti použito na území druhého státu. Mezi listiny právě uvedené náleží též spisy, podepsané soudní kanceláří, dostačí-li tento podpis podle zákonů státu, k němuž soud náleží.

Listiny sepsané, vydané neb ověřené některým ústředním správním úřadem obou států nebo některým vyšším správním úřadem jemu na roveň postaveným, má-li jich býti použito na území druhého státu, nepotřebují nijakého ověření, jsou-li opatřeny pečetí nebo razítkem zmíněného úřadu a je-li tento úřad uveden

autorité et que celle-ci figure dans la liste annexée à la présente Convention. Cette liste peut d'ailleurs être, d'un commun accord, modifiée ou complétée en tout temps par une publication de l'autorité administrative.

Article 14.

Les actes authentiques dressés sur le territoire d'un des deux Etats, ainsi que les livres de commerce qui y sont tenus auront devant les tribunaux de l'autre Etat la même force probante que leur attribuent les lois de l'Etat dont ils proviennent. Cependant, la force probante ne leur sera attribuée que dans les limites admises par les lois de l'Etat dont les tribunaux sont saisis.

CHAPITRE VI.

Renseignements juridiques.

Article 15.

Les Ministères de la Justice des Parties Contractantes se communiqueront, sur demande, des renseignements concernant le droit en vigueur dans leur Etat.

La demande devra indiquer d'une façon précise la législation sur laquelle le renseignement est requis.

CHAPITRE VII.

Successions.

Article 16.

Faculté de disposer des biens et de les acquérir par succession.

Les droits de succession qu'ils concernent les meubles ou les immeubles sont régis par la loi nationale du défunt au moment de son décès.

Les actes de dernière volonté sont valablement rédigés, s'ils satisfont aux prescriptions soit de la loi du lieu où ils sont faits, soit de la loi du pays auquel appartenait le défunt au moment où il a disposé. La même règle s'applique à la révocation des dites dispositions.

Les dispositions ci-dessus ne dérogent en rien aux prescriptions en vigueur sur le territoire de celle des Parties Contractantes où se trouvent les biens et qui limitent la libre disposition et l'acquisition en cas de mort soit de tout ou de partie des biens, soit de certains objets, pour des motifs d'ordre public. Elles ne dérogent pas non plus aux prescriptions

v seznamu, připojeném k této úmluvě. Tento seznam může ostatně býti kdykoliv změněn nebo doplněn na základě společné dohody vyhláškou správního úřadu.

Článek 14.

Veřejné listiny, sepsané na území jednoho z obou států, jakož i obchodní knihy tam vedené mají před soudy druhého státu tutéž průvodní moc, jakou jim přiznávají zákony státu, z něhož pocházejí. Průvodní moc bude jim však přiznána toliko v mezích, připuštěných zákony státu, jehož soudy věc projednávají.

HLAVA ŠESTÁ.

Právní informace.

Článek 15.

Ministerstva spravedlnosti Smluvních Stran sdělí si na požádání informace o právu platném v jejich státě.

V žádosti bude přesně vyznačiti zákonodárství, o němž jest žádána informace.

HLAVA SEDMÁ.

Pozůstalosti.

Článek 16.

Způsobilost pořizovati a nabývati majetek převodem na případ smrti.

Dědická práva, ať se týkají movitostí nebo nemovitostí, řídí se zákony státu, jehož příslušníkem byl zůstavitel v době úmrtí.

Poslední pořízení jsou platně učiněna, vyhovují-li předpisům buď zákonů místa, kde byla učiněna, nebo zákonům státu, jehož příslušníkem byl zůstavitel v době, kdy učinil poslední pořízení. Totéž pravidlo platí pro odvolání těchto pořízení.

Předchozí ustanovení nedotýkají se v ničem předpisů, platných na území té Smluvní Strany, kde je jmění, a jež z důvodu veřejného pořádku omezují volné pořizování a nabývání na případ smrti, ať jde o jmění v celku nebo jeho část, nebo jednotlivé předměty. Rovněž se nedotýkají zvláštních zákonných předpisů (týkajících se pozemkové reformy, fidei-

légales spéciales (relatives à la réforme agraire, aux fidéicommis, etc.), qui pourraient être en vigueur sur le territoire des Parties Contractantes.

Article 17.

Compétence en matière de succession.

a) *Successions immobilières.*

Pour la liquidation des successions immobilières et pour statuer sur toutes les questions litigieuses qui s'y rapportent, sont seuls compétents les tribunaux ou autorités de la Partie Contractante sur le territoire de laquelle les immeubles sont situés.

C'est à la législation de l'Etat où sont situés les immeubles qu'il appartient de décider ce qui est à considérer comme immeuble.

Article 18.

b) *Successions mobilières.*

Pour liquider une succession mobilière, sont compétents les tribunaux ou autorités de l'Etat Contractant dont le défunt était ressortissant à l'époque de son décès. C'est à ceux-ci qu'il appartient aussi de statuer sur les questions litigieuses relatives à la liquidation de ses biens mobiliers.

Les Parties Contractantes s'engagent à se livrer mutuellement, aux fins indiquées à l'alinéa précédent, les biens meubles appartenant à la succession d'un ressortissant de l'autre Partie, en tant qu'ils se trouvent sur leur territoire.

C'est à la législation de l'Etat sur le territoire duquel se trouvent les biens meubles, à décider ce qui doit être considéré bien meuble.

Article 19.

Mesures à prendre avant de remettre les successions mobilières.

a) *Conservation des biens de la succession.*

Il appartient aux tribunaux ou aux autorités compétentes de la Partie Contractante sur le territoire de laquelle se trouve la succession mobilière:

a) de dresser, si le ressortissant de l'autre Partie Contractante est décédé sur son territoire, le procès-verbal de décès ou d'émettre le certificat attestant les conditions personnelles du défunt ainsi que la publication éventuelle d'un acte de dernière volonté. Le trikomisů, atd.), jež by byly snad v platnosti na území Smluvních Stran.

Článek 17.

Příslušnost ku projednávání pozůstalosti.

a) *Pozůstalosti nemovité.*

Projednati nemovitou pozůstalost a rozhodnouti o všech sporných otázkách toho se týkajících náleží výlučně soudům nebo úřadům té Smluvní Strany, na jejímž území nemovitost a pozůstalost jest.

O tom, co dlužno pokládati za nemovitost, rozhodují přepisy státu, kde nemovitost jest.

Článek 18.

b) *Pozůstalosti movité.*

Projednati movitou pozůstalost náleží soudům nebo úřadům toho Smluvního Státu, jehož příslušníkem byl zůstavitel v době úmrtí. Jim přísluší také rozhodnouti o sporných otázkách, jež se vztahují na řízení pozůstalostní o movitém jmění zůstavitelově.

Smluvní Strany se zavazují, že si vydají navzájem k účelům uvedeným v předešlém odstavci movitosti, náležející do pozůstalosti po příslušníku druhé Strany, pokud jsou na jejich území.

O tom, co dlužno pokládati za movitost, rozhodují předpisy státu, na jehož území movitosti jsou.

Článek 19.

Opatření před vydáním movitých pozůstalostí.

a) *Ochrana pozůstalosti.*

Příslušným soudům nebo úřadům Smluvní Strany, na jejímž území jest movitá pozůstalost, náleží:

a) zemře-li na jejím území příslušník druhé Smluvní Strany, zříditi úmrtní zápis nebo vydati potvrzení, dosvědčující osobní poměry zemřelého, jakož i případnou vyhlášku poslední vůle. Soud nebo úřad, v jehož obvodu úmrtí nastalo, uvědomí o něm v každém pří-

bunal ou l'autorité, dans la juridiction desquels le décès a eu lieu, en prévient dans chaque cas directement l'autorité consulaire de l'autre Partie, et à défaut, son représentant diplomatique en lui envoyant en même temps une copie légalisée des documents mentionnés ci-dessus ou le cas échéant, un extrait des registres des décédés;

b) de prendre, en cas d'urgence, les mesures nécessaires pour conserver la succession et pour assurer sa bonne administration, afin d'en éviter sa diminution ou d'autres dommages.

Les tribunaux ou autorités en question sont chargés notamment de dresser un inventaire de toute la succession et, d'après les circonstances, d'y apposer les scellés ou de faire déposer les biens en lieu sûr, ou bien de nommer en vue de leur gestion une personne de confiance comme administrateur.

Les mesures mentionnées ci-dessus seront prises par le tribunal ou l'autorité conformément aux prescriptions en vigueur à ce sujet dans leur propre Etat.

Si à l'endroit où se trouve la succession mobilière, il y a une autorité consulaire de l'autre Partie Contractante, les mesures mentionnées sous lettre b) ne pourront être prises que si ladite autorité consulaire en a été informée au moins vingt-quatre heures à l'avance, à moins qu'il n'y ait péril en la demeure. L'autorité consulaire assistera ou coopérera, dans les limites de ses fonctions, aux mesures qui seront prises par le tribunal ou l'autorité de l'endroit où se trouve la succession mobilière. Elle pourra notamment demander que ces mesures soient prises dans une forme particulière, si les lois de l'Etat auquel appartient le tribunal ou l'autorité en question ne s'y opposent pas.

Dans tous les autres cas, l'autorité consulaire sera informée sans retard de tout ce qui a été fait pour assurer l'administration des biens de la succession. Ces mesures pourront sur sa demande, être modifiées ou annulées, à moins qu'il n'en résulte un préjudice pour les ressortissants de l'Etat où se trouvent les biens de la succession.

Article 20.

b) *Protection des héritiers, légataires et créanciers nationaux.*

Au cas où des ressortissants de l'Etat Contractant où sont situés les biens de la succession, ou des personnes résidant dans cet Etat seraient intéressés dans la liquidation comme

padě konsulární úřad druhé Strany, nebo není-li ho, jejího diplomatického zástupce a zašle mu zároveň ověřený opis shora zmíněných listin a po případě i úmrtní list;

b) v případě nutnosti učiniti opatření nezbytná k zabezpečení pozůstalosti a k zajištění její dobré správy, aby bylo zabráněno jejímu zmenšení nebo jiné újmě.

Zejména jsou povinny zříditi inventář veškeré pozůstalosti a podle okolností ji zapečetiti nebo dáti jmění uložiti na bezpečném místě nebo jmenovati k jeho správě důvěryhodnou osobu jako správce.

Shora zmíněná opatření budou soudem nebo úřadem provedena podle předpisů, platných o tom v jejich vlastním státě.

Je-li v místě, kde je movitá pozůstalost, konsulární úřad druhé Smluvní Strany, lze učiniti opatření, uvedená pod lit. b) toliko tehdy, byl-li zmíněný konsulární úřad o tom uvědomen nejméně 24 hodiny předem, leč by bylo nebezpečí v prodlení. Konsulární úřad zúčastní se nebo spolupůsobí v mezích své pravomoci na opatřeních, jež budou provedena soudem nebo úřadem místa, kde je movitá pozůstalost. Zejména může žádati, aby tato opatření byla provedena ve zvláštní formě, neodporuje-li zákonům státu, kde jest zmíněný soud nebo úřad.

Ve všech ostatních případech bude konsulární úřad neprodleně uvědomen o všem, co bylo zařízeno k zabezpečení správy pozůstalostního jmění. Tato opatření mohou na jeho žádost býti změněna nebo zrušena, leč by z toho vznikla újma příslušníkům státu, kde je pozůstalostní jmění.

Článek 20.

b) *Ochrana tuzemských dědiců, odkazovníků a věřitelů.*

Jsou-li na projednání pozůstalosti zúčastněni jako dědici nebo odkazovníci příslušníci Smluvního Státu, kde je pozůstalostní jmění, nebo osoby, které se na tomto území zdržují,

héritiers ou légataires, le tribunal ou l'autorité du lieu où ces biens sont situés pourra, sur leur demande, retenir soit tous les biens de la succession, soit une partie suffisante, jusqu'au moment où il aura été statué définitivement sur leurs droits d'héritiers ou légataires par le tribunal ou l'autorité compétente de l'Etat dont le défunt était ressortissant.

Les mêmes mesures pourront être prises sur la demande des créanciers qui sont ressortissants de l'Etat Contractant sur le territoire duquel se trouvent les biens de la succession mobilière, ou qui y résident, en tant qu'ils auront formulé leurs droits devant le tribunal compétent, dans le délai fixé à l'article suivant.

Sur les revendications de ces créanciers statueront exclusivement les tribunaux de l'Etat où se trouve la succession mobilière.

Article 21.

En vue des mesures prévues à l'article 20 le tribunal fixera un délai d'un à trois mois dans lequel les personnes indiquées ci-dessus devront formuler leurs revendications au tribunal ou à l'autorité compétente.

L'avis y relatif sera publié, dans les deux Etats, dans le journal ou dans les journaux destinés aux publications officielles, et une copie certifiée conforme en sera envoyée sans retard au tribunal ou à l'autorité liquidant la succession, ainsi qu'à l'agent consulaire ou, à défaut, au représentant diplomatique de l'autre Etat.

Si leurs revendications n'ont pas été formulées dans ledit délai, la remise des biens de la succession mobilière ne pourra être refusée.

Article 22.

Remise de la succession.

La succession mobilière sera remise à l'autorité consulaire la plus proche ou, à défaut, au représentant diplomatique de l'Etat auquel appartenait le défunt.

Les stipulations de la présente convention ne dérogent en rien aux dispositions relatives à la défense d'exporter certains objets.

Article 23.

Liquidation des successions mobilières par les tribunaux ou autorités de l'autre Partie Contractante.

Si la succession mobilière d'un ressortissant d'un des deux Etats Contractants se

je soud nebo úřad místa, kde je tento majetek, oprávněn zadržeti k jejich žádosti buď celé pozůstalostní jmění nebo jeho postačitelnou část do té doby, dokud o jejich dědickém nebo odkazovnickém nároku nebude pravoplatně rozhodnuto příslušným soudem nebo úřadem státu, jehož zůstavitel byl příslušníkem.

Táž opatření lze učiniti na žádost věřitelů, kteří jsou příslušníky Smluvního Státu, na jehož území je movité pozůstalostní jmění, nebo kteří se tam zdržují, pokud uplatní své nároky u příslušného soudu ve lhůtě stanovené v dalším článku.

O nárocích těchto věřitelů rozhodnou výlučně soudy státu, kde je movitá pozůstalost.

Článek 21.

Za účelem opatření uvedených v článku 20 ustanoví soud lhůtu od jednoho do tří měsíců, v níž osoby shora označené musí uplatniti své nároky u příslušného soudu nebo úřadu.

Vyhláška o tom bude uveřejněna v obou státech v listě nebo v listech určených pro úřední vyhlášky a její ověřený opis bude neprodleně zaslán soudu nebo úřadu, jemuž náleží projednati pozůstalost, jakož i konsulárnímu zástupci, nebo, není-li ho, diplomatickému zástupci druhého státu.

Nebyly-li nároky přihlášeny v této lhůtě, nelze odpírati vydání movitého pozůstalostního jmění.

Článek 22.

Vydání pozůstalosti.

Movitá pozůstalost bude vydána nejbližšímu konsulárnímu úřadu, nebo, není-li ho, diplomatickému zástupci státu, jehož zůstavitel byl příslušníkem.

Ustanovení této úmluvy nedotýkají se v ničem předpisů o zápovědi vývozu některých předmětů.

Článek 23.

Projednávání movitých pozůstalostí soudy nebo úřady druhé Smluvní Strany.

Je-li movitá pozůstalost příslušníka jednoho z obou Smluvních Států na území druhého,

trouve sur le territoire de l'autre Etat, les héritiers résidant sur ce territoire pourront demander, contrairement aux dispositions de l'article 18, qu'elle soit liquidée par le tribunal ou l'autorité de cet Etat. Dans ce cas le tribunal publiera un avis fixant un délai de deux à trois mois et engageant tous les héritiers et légataires à formuler leurs revendications faute de quoi il sera procédé à la liquidation entre les ayants droit qui en auront fait la demande. Cet avis sera inséré, dans les deux Etats, dans le journal ou dans les journaux destinés aux publications officielles, et une copie conforme sera envoyée, sans retard, au tribunal ou à l'autorité de l'Etat auquel appartenait le défunt, ainsi qu'à son autorité consulaire locale ou, à défaut, à tout autre représentant de son Etat. Si personne ne se présente sur cet avis, ou bien si ceux qui ont formulé leurs revendications, ont consenti à ce que la succession soit liquidée par ledit tribunal, la liquidation s'y fera d'après la loi nationale du défunt conformément à l'article 16. Mais si parmi les héritiers ou les légataires, qui se sont présentés, il y en a qui demandent, ou bien si le tribunal ou l'autorité de l'Etat du défunt, auquel il appartient de liquider la succession, insiste que la succession soit remise au tribunal ou à l'autorité de l'Etat du défunt, il sera fait droit à cette demande.

Article 24.

Les frais occasionnés par les mesures prises conformément aux articles 19 et 22 seront à la charge de l'Etat auquel la succession est remise.

Article 25.

Les stipulations ci-dessus relatives à la remise des successions mobilières aux tribunaux ou aux autorités compétentes de l'Etat du défunt, ne seront pas atteintes par les accords éventuels qui pourraient être passés entre les deux Parties Contractantes en vue d'éviter la double imposition des successions mobilières.

Jusqu'à la conclusion de l'accord susmentionné chacune des Parties Contractantes se réserve le droit de prélever, avant de remettre la succession mobilière aux autorités de l'autre Partie, les taxes et autres impôts publics, prévus par les lois en vigeur dans son Etat.

Article 26.

Dispositions finales.

La présente Convention sera ratifiée et les ratifications seront échangées à Athènes.

mohou dědicové, kteří se tam zdržují, žádati, nehledíc k ustanovení článku 18, aby ji projednal soud nebo úřad tohoto státu. V tomto případě vydá soud veřejnou vyhlášku, v níž ustanoví lhůtu ode dvou do tří měsíců a vyzve všechny dědice a odkazovníky, aby své nároky přihlásili, jinak že bude přikročeno k projednání s těmi účastníky, kteří o to požádali. Tato vyhláška bude uveřejněna v obou státech v listě nebo v listech, určených pro úřední vyhlášky, a její ověřený opis bude neprodleně zaslán soudu nebo úřadu státu, jehož zůstavitel byl příslušníkem, jakož i jeho místně příslušnému konsulárnímu úřadu, nebo, není-li ho, jinému zástupci jeho státu. Nepřihlásí-li se nikdo na tuto vyhlášku, nebo souhlasí-li ti, kdož přihlásili své nároky, aby pozůstalost byla projednána zmíněným soudem, projednání se tam provede podle zákonů domovského státu zůstavitelova ve smyslu čl. 16. Žádá-li však některý z přihlásivších se dědiců nebo odkazovníků, aby pozůstalost byla vydána soudu nebo úřadu státu zůstavitelova nebo jestliže soud nebo úřad státu zůstavitelova, jemuž náleží projednati pozůstalost, na to naléhá, bude vyhověno této žádosti.

Článek 24.

Výlohy spojené s opatřeními podle článku 19 a 22 půjdou na účet státu, jemuž pozůstalost je předána.

Článek 25.

Výše uvedená ustanovení o vydání movitých pozůstalostí příslušným soudům nebo úřadům domovského státu zůstavitelova nebudou dotčena případnými dohodami, jež by byly snad uzavřeny mezi oběma Smluvními Stranami o zamezení dvojího zdanění movitých pozůstalostí.

Pokud zmíněná dohoda nebude sjednána, vyhražuje si každá ze Smluvních Stran právo, že před odevzdáním movité pozůstalosti úřadům druhé Strany vybere poplatky a jiné veřejné dávky, stanovené zákony platnými v jejím státě.

Článek 26.

Ustanovení konečná.

Tato úmluva bude ratifikována a ratifikační listiny budou vyměněny v Athénách.

Cette Convention entrera en vigueur un mois après l'échange des ratifications et demeurera en vigueur trois mois après la dénonciation qui pourra avoir lieu en tout temps.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires ont signé la présente Convention, en deux exemplaires.

Fait à Athènes, le 7 avril 1927.

Dr. EMIL SPIRA m. p.
Dr. KAREL HALFAR m. p.
G. C. LAGOUDAKIS m. p.
P. RHALLIS m. p.

Protocole additionnel.

Les Plénipotentiaires des Parties Contractantes en passant à la signature de la Convention entre la République Tchécoslovaque et la République Hellénique relative à la protection et à l'assistance judiciaire réciproque en matière de droit civil et commercial ainsi que dans les affaires de successions, se sont mis d'accord pour constater:

1° que les autorités de tutelle et curatelle en Slovaquie et en Russie Subcarpathique sont, au sens de la Convention, comprises dans les tribunaux;

2° pour faciliter réciproquement la connaissance des instances judiciaires dans leur pays, les Parties Contractantes se communiqueront une liste des Cours d'Appel avec tous les tribunaux de première instance établis sur leur territoire, accompagnée d'une carte géographique marquant les tribunaux des différentes instances;

3° les Parties Contractantes s'accorderont sur les formulaires qui seront rédigés dans la langue officielle des deux Etats et qui serviront pour la signification des actes;

4° le présent Protocole fait partie intégrante de la Convention.

En foi de quoi les Plénipotentiaires ont signé le Protocole.

Fait à Athènes, en deux exemplaires, le 7 avril 1927.

Dr. EMIL SPIRA m. p.
Dr. KAREL HALFAR m. p.
G. C. LAGOUDAKIS m. p.
P. RHALLIS m. p.

Nabude účinnosti za měsíc po výměně ratifikačních listin a podrží svoji účinnost ještě tři měsíce po výpovědi, jíž lze dáti kdykoli.

Tomu na svědomí zmocněnci tuto úmluvu podepsali ve dvou vyhotoveních.

Dáno v Athénách dne 7. dubna 1927.

Dr. EMIL SPIRA v. r.
Dr. KAREL HALFAR v. r.
G. C. LAGOUDAKIS v. r.
P. RHALLIS v. r.

Dodatkový zápis.

Zmocněnci Smluvních Stran přistupujíce k podpisu úmluvy mezi republikou Československou a republikou Řeckou o vzájemné právní ochraně a právní pomoci ve věcech občanských a obchodních, jakož i ve věcech pozůstalostních, shodli se na tom, že:

1. Soudy ve smyslu této úmluvy se rozumějí též poručenské (sirotčí) úřady na Slovensku a Podkarpatské Rusi;

2. aby si navzájem usnadnily znalost soudních obvodů ve svých územích, sdělí si Smluvní Strany seznam soudů druhé stolice se všemi soudy první stolice, zřízenými v jejich obvodu. K seznamu bude připojena mapa vyznačující obvody soudů různých stolic;

3. Smluvní Strany se dohodnou na formulářích, jež budou sepsány v oficielním jazyku obou států a jichž bude použito pro doručování spisů;

4. tento zápis je nedílnou částí úmluvy.

Tomu na svědomí zmocněnci tento zápis podepsali.

Dáno v Athénách ve dvojím vyhotovení dne 7. dubna roku tisícího devítistého dvacátého sedmého.

Dr. EMIL SPIRA v. r.
Dr. KAREL HALFAR v. r.
G. C. LAGOUDAKIS v. r.
P. RHALLIS v. r.

Liste

des autorités administratives dont les actes n'ont besoin d'aucune légalisation, en conformité du deuxième alinéa de l'article 13 de la Convention entre la République Tchécoslovaque et la République Hellénique relative à la protection et à l'assistance judiciaire réciproque en matière de droit civil et commercial ainsi que dans les affaires de successions.

A. En ce qui concerne les actes tchécoslovaques:

1. Ministère de l'Intérieur,
   Administrations politiques du Pays à Praha, Brno et Opava,
   Administration civile de la Russie Subcarpathique à Užhorod,
   Présidences des Directions de Police,
   Archives du Ministère de l'Intérieur,
2. Ministère de l'Hygiène Publique,
3. Ministère des Postes et Télégraphes,
   Office des chèques postaux à Praha,
   Directions des Postes et Télégraphes à Praha, Pardubice, Brno, Opava, Bratislava et Košice,
4. Ministère du Commerce,
   Office des brevets d'invention à Praha,
5. Ministère des Travaux Publics,
6. Ministère des Finances,
7. Ministère de l'Agriculture,
   Ministère de l'Agriculture, Service détaché pour la Slovaquie à Bratislava,
   Service de renseignement agricole attaché à l'Administration civile de la Russie Subcarpathique à Užhorod,
   Direction des domaines d'Etat à Praha,
   Direction des forêts d'Etat à Brandýs n. L., Žarnovice, Báňská Bystřice, Liptavský Hrádek, Solný Hrad, Užhorod, Rahovo et Buština,
   Commission ministérielle pour les opérations agraires à Praha,
   Commission provinciale pour les opérations agraires à Brno et Opava,
   Archives agricoles d'Etat,
8. Ministère de la Défense Nationale,
9. Ministère de l'Instruction Publique,
   Conseils scolaires du Pays à Praha, Brno et Opava, section du Ministère de l'Instruction Publique à Bratislava, section scolaire de l'Administration civile pour la Russie Subcarpathique à Užhorod,

Seznam

správních úřadů, jejichž listiny podle druhého odstavce článku 13. úmluvy mezi republikou Československou a republikou řeckou o vzájemné právní ochraně a právní pomoci ve věcech civilních a obchodních, jakož i ve věcech pozůstalostních nepotřebují ověření.

A. Pokud se týče československých listin:

1. Ministerstvo vnitra,
   Zemské správy politické v Praze, Brně a Opavě,
   Civilní správa Podkarpatské Rusi v Užhorodě,
   Presidia policejních ředitelství,
   Archiv ministerstva vnitra.
2. Ministerstvo veřejného zdravotnictví.
3. Ministerstvo pošt a telegrafů,
   Poštovní šekový úřad v Praze,
   Ředitelství pošt a telegrafů v Praze, Pardubicích, Brně, Opavě, Bratislavě a Košicích.
4. Ministerstvo obchodu,
   Patentní úřad v Praze.
5. Ministerstvo veřejných prací.
6. Ministerstvo financí.
7. Ministerstvo zemědělství,
   Ministerstvo zemědělství, expositura pro Slovensko v Bratislavě,
   Zemědělský referát civilní správy Podkarpatské Rusi v Užhorodě,
   Ředitelství státních statků v Praze.
   Ředitelství státních lesů v Brandýse n. L., Žarnovicích, Báňské Bystřici, Liptavském Hrádku, Solném Hradě, Užhorodě, Rahovu a Buštině,
   Ministerská komise pro agrární operace v Praze,
   Zemská komise pro agrární operace v Brně a Opavě,
   Státní zemědělský archiv.
8. Ministerstvo národní obrany.
9. Ministerstvo školství a národní osvěty,
   Zemské školní rady v Praze, Brně a Opavě, oddělení ministerstva školství a národní osvěty v Bratislavě, školské oddělení civilní správy Podkarpatské Rusi v Užhorodě.

10. Ministère des Affaires Entrangères, Archives du Ministère des Affaires Etrangères,
11. Ministère de l'Approvisionnement,
12. Ministère de la Justice,
13. Présidence du Conseil des Ministres,
14. Ministère pour l'unification de la législation et de l'organisation de l'administration publique,
15. Ministère (investi des pleins pouvoirs) pour l'administration de la Slovaquie à Bratislava,
16. Ministère des Chemins de fer,
    Direction des chemins de fer Praha-Sud, Praha-Nord, Plzeň, Hradec Králové, Brno, Olomouc, Bratislava et Košice,
17. Ministère de la Prévoyance Sociale,
18. Bureau suprême du Contrôle des comptes à Praha,
19. Office foncier d'Etat à Praha,
20. Bureau de statistique à Praha,
21. Chancellerie du Président de la République à Praha,
22. Chancellerie de la Chambre des Députés de l'Assemblée Nationale à Praha,
23. Chancellerie du Sénat de l'Assemblée Nationale à Praha.

B. En ce qui concerne les actes grecs:

1. Le Ministère des Affaires Etrangères,
2. Le Ministère de la Justice,
3. Le Ministère de l'Intérieur,
4. Le Ministère de l'Instruction publique et de Cultes,
   Le Saint Synode de l'Eglise de Grèce,
   L'Université d'Athènes,
   L'Université de Salonique,
5. Le Ministère des Finances,
6. Le Ministère de l'Economie Nationale,
   L'école des hautes études financières et commerciales,
7. Le Ministère des Communications,
   La Direction Générale des Chemins de fer de l'Etat,
   L'école Polytechnique (Metsovion),
8. Le Ministère de l'Agriculture,
9. Le Ministère de l'Hygiène, Prévoyance et Assistance Publique,
10. Le Ministère de la Guerre,
    La Défense Aérienne,
11. Le Ministère de la Marine,

10. Ministerstvo zahraničních věcí,
    Archiv ministerstva zahraničních věcí.
11. Ministerstvo zásobování.
12. Ministerstvo spravedlnosti.
13. Předsednictvo ministerské rady.
14. Ministerstvo pro sjednocení zákonův a organisace správy.
15. Ministerstvo s plnou mocí pro správu Slovenska v Bratislavě.
16. Ministerstvo železnic,
    Ředitelství státních drah Praha-Jih, Praha-Sever, Plzeň, Hradec Králové, Brno, Olomouc, Bratislava a Košice.
17. Ministerstvo sociální péče.
18. Nejvyšší účetní kontrolní úřad v Praze.
19. Státní pozemkový úřad v Praze.
20. Statistický úřad v Praze.
21. Kancelář presidenta republiky v Praze.
22. Kancelář poslanecké sněmovny Národního shromáždění v Praze.
23. Kancelář senátu Národního shromáždění v Praze.

B. Pokud se týče řeckých listin:

1. Ministerstvo zahraničních věcí.
2. Ministerstvo spravedlnosti.
3. Ministerstvo vnitra.
4. Ministerstvo veřejného vyučování a kultu,
   Svatý Synod řecké církve,
   Universita v Athénách,
   Universita v Soluni.
5. Ministerstvo financí.
6. Ministerstvo národního hospodářství,
   Vysoká škola věd finančních a obchodních.
7. Ministerstvo dopravy,
   Generální ředitelství státních drah,
   Polytechnická škola (Metsovion).
8. Ministerstvo zemědělství.
9. Ministerstvo zdravotnictví, veřejné péče a pomoci.
10. Ministerstvo války,
    Vzdušná obrana.
11. Ministerstvo námořnictví.

12. Le Bureau Politique du Président du Conseil,
13. Les Présidents du Sénat et de la Chambre des Députés,
14. Les Gouvernements généraux de Salonique, de Thrace, d'Epire et de Crète.

SPIRA m. p.
HALFAR m. p.
LAGOUDAKIS m. p.
RHALLIS m. p.

12. Politická kancelář předsedy ministerské rady.
13. Předsedové senátu a poslanecké sněmovny.
14. Generální vlády (Gouvernements généraux) v Soluni, Thrakii, Epiru a na Kretě.

SPIRA v. r.
HALFAR v. r.
LAGOUDAKIS v. r.
RHALLIS v. r.

PROZKOUMAVŠE TUTO ÚMLUVU S DODATKOVÝM PROTOKOLEM A SEZNAMEM, SCHVALUJEME A POTVRZUJEME JE.

TOMU NA SVĚDOMÍ JSME TENTO LIST PODEPSALI A K NĚMU PEČEŤ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ PŘITISKNOUTI DALI.

NA HRADĚ PRAŽSKÉM, DNE 30. PROSINCE LÉTA TISÍCÍHO DEVÍTISTÉHO DVACÁTÉHO SEDMÉHO.

L. S.

PRESIDENT REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ:
T. G. MASARYK v. r.
MINISTR ZAHRANIČNICH VĚCÍ:
Dr. EDVARD BENEŠ v. r.

Úmluva tato vyhlašuje se s tím, že ratifikační listiny byly vyměněny dne 18. února 1929; podle čl. 26 úmluvy nabývá tato mezinárodní působnosti měsíc po výměně ratifikačních listin.

Dr. Beneš v. r.

41.

Úmluva

mezi republikou Československou a republikou Řeckou o uznání a výkonu soudních rozhodnutí.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ,
A
REPUBLIKY ŘECKÉ
BYLA SJEDNÁNA TATO ÚMLUVA:

Convention

entre la République Tchécoslovaque et la République Hellénique relative à la reconnaissance et à l'exécution de décisions judiciaires.

Le Président de la République Tchécoslovaque et le Président de la République Hellé-

(Překlad.)

Úmluva

mezi republikou Československou a republikou Řeckou o uznání a výkonu soudních rozhodnutí.

President republiky československé a president republiky Řecké pokládali za prospěšné

nique ont jugé utile de conclure une Convention relative à la reconnaissance et à l'exécution de décisions judiciaires et ont nommé à cet effet pour leurs Plénipotentiaires, savoir:

le Président de la République Tchécoslovaque:

Monsieur **Emil Spira,**

Docteur en droit, Chef de Département au Ministère de la Justice, et

Monsieur **Karel Halfar,**

Docteur en droit, Chef du Département des Traités Internationaux au Ministère des Affaires Etrangères;

le Président de la République Hellénique:

M. M. **Georges Lagoudakis,**

Ministre Plénipotentiaire, Directeur Général du Ministère des Affaires Etrangères,

Périclès Rhallis,

Secrétaire Général du Ministère de la Justice,

lesquels, après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants:

Article 1.

Seront considérées comme des décisions judiciaires au sens de la Convention les décisions rendues en matière civile ou commerciale, dans la procédure soit contentieuse soit non contentieuse, par les tribunaux ordinaires, les tribunaux spéciaux, les tribunaux arbitraux ou les autorités de tutelle (curatelle).

Les décisions rendues, dans un procès pénal, sur conclusion de la partie civile, et les décisions prononçant la faillite ou homologuant un concordat ne seront pas considérées comme des décisions judiciaires en matière civile ou commerciale au sens de la Convention.

Article 2.

L'autorité des décisions judiciaires au sens de l'article 1er rendues dans l'un des Etats contractants sera reconnue dans l'autre Etat si elles remplissent les conditions suivantes:

1° que, pour l'affaire en question, les règles de compétence judiciaire internationale admises par le droit de l'Etat dans lequel la décision est invoquée, n'excluent pas la juridiction de l'autre Etat;

2° que la reconnaissance de la décision ne soit pas contraire à l'ordre public ou aux principes du droit public de l'Etat où la décision est invoquée;

uzavřiti úmluvu o uznání a výkonu soudních rozhodnutí a jmenovali za tím účelem svými zmocněnci:

President republiky Československé:

pana **JUDra Emila Spiru,**

odborového přednostu ministerstva spravedlnosti,

a

pana **JUDra Karla Halfara,**

přednostu oddělení pro mezinárodní smlouvy v ministerstvu zahraničních věcí;

President republiky Řecké:

pány **Jiřího Lagoudakise,**

zplnomocněného ministra, generálního ředitele v ministerstvu zahraničních věcí,

a

Perikla Rhallise,

generálního sekretáře v ministerstvu spravedlnosti,

kteří sdělivše si své plné moci a shledavše je v dobré a náležité formě, dohodli se na těchto článcích:

Článek 1.

Za soudní rozhodnutí ve smyslu této úmluvy budou považována rozhodnutí vydaná ve věcech občanských nebo obchodních, ať v řízení sporném či nesporném, soudy řádnými, zvláštními, rozhodčími nebo úřady poručenskými (sirotčími).

Nebudou však považována za soudní rozhodnutí ve věcech občanských nebo obchodních ve smyslu úmluvy rozhodnutí vydaná v řízení trestním na návrh soukromé strany a rozhodnutí o prohlášení úpadku nebo o potvrzení vyrovnání.

Článek 2.

Soudní rozhodnutí ve smyslu článku 1 vydaná v jednom ze smluvních států budou uznána ve druhém státě, vyhovují-li těmto podmínkám:

1. že předpisy o mezinárodní soudní příslušnosti, platné podle práva státu, kde rozhodnutí je uplatňováno, nevylučují příslušnost druhého státu k rozhodování ve věci, o kterou jde;

2. že uznání rozhodnutí nepříčí se veřejnému pořádku nebo zásadám veřejného práva státu, kde rozhodnutí jest uplatňováno;

3° que, d'après la loi de l'Etat où la décision a été rendue, celle-ci soit passée en force de chose jugée;

4° qu'en cas de jugement par défaut, la partie défaillante contre laquelle la décision est invoquée ait été régulièrement citée, conformément à la loi de l'Etat où la décision a été rendue, et que la citation l'ait atteinte en temps utile.

L'examen par les autorités de l'Etat où la décision est invoquée ne portera que sur les conditions énumérées sous chiffres 1 à 4. Ces autorités devront examiner d'office si les dites conditions sont remplies. Cet examen devra être terminé au plus tard dans les deux mois à compter du jour où l'autorité compétente a reçu les actes.

Article 3.

Les décisions judiciaires rendues dans l'un des Etats contractants pourront être mises à exécution dans l'autre Etat si elles sont exécutoires dans l'Etat où elles ont été rendues et si elles remplissent les conditions énumérées dans l'article 2, chiffres 1 à 4.

L'examen par les autorités de l'Etat où l'exécution est demandée ne portera que sur les exigences indiquées au précédent alinéa. Ces autorités devront examiner d'office s'il est satisfait aux dites exigences. Cet examen devra être terminé au plus tard dans les deux mois à compter du jour où l'autorité compétente a reçu les actes.

Article 4.

La partie qui invoque la décision ou qui en demande l'exécution devra produire:

1° une expédition de la décision remplissant les conditions nécessaires à son authenticité;

2° les pièces de nature à établir que la décision est passée en force de chose jugée et, s'il y a lieu, quelle est devenue exécutoire;

3° une copie authentique de l'assignation de la partie qui a fait défaut à l'instance et l'attestation que la citation l'a atteinte en temps utile;

4° une traduction des pièces énumérées ci-dessus certifiée conforme d'après les prescriptions de l'un ou l'autre Etat; la traduction sera produite en Tchécoslovaquie en langue tchécoslovaque, en Grèce dans la langue grecque.

Article 5.

Les sentences arbitrales rendues dans l'un des Etats contractants et y ayant acquis la

3. že rozhodnutí nabylo moci práva podle zákona státu, kde bylo vydáno;

4. že v případě rozsudku pro zmeškání obmeškalá strana, proti které rozhodnutí je uplatňováno, byla řádně obeslána podle zákona státu, kde bylo rozhodnutí vydáno a že obeslání jí bylo včas doručeno.

Zkoumání úřady státu, kde rozhodnutí jest uplatňováno, omezí se jen na podmínky vypočtené pod číslem 1 až 4. Úřady ty jsou povinny zkoumati z povinnosti úřední, jsou-li tyto podmínky splněny. Toto zkoumání dlužno skončiti nejpozději do dvou měsíců ode dne, kdy příslušný úřad obdržel spisy.

Článek 3.

Soudní rozhodnutí, vydaná v jednom ze smluvních států, budou moci býti vykonána ve státě druhém, jsou-li vykonatelna v tom státě, kde byla vydána a vyhovují-li podmínkám, vypočteným ve článku 2, čís. 1 až 4.

Zkoumání úřady státu, kde se žádá za výkon, omezí se pouze na náležitosti uvedené v předchozím odstavci. Úřady ty jsou povinny zkoumati z povinnosti úřední, jsou-li splněny tyto náležitosti. Toto zkoumání dlužno skončiti nejpozději do dvou měsíců ode dne, kdy příslušný úřad obdržel spisy.

Článek 4.

Strana, která uplatňuje rozhodnutí nebo žádá za jeho výkon, musí předložiti:

1. vyhotovení rozhodnutí, jež vyhovuje podmínkám nezbytným ku průkazu pravosti;

2. listiny způsobilé prokázati, že rozhodnutí nabylo moci práva a, pokud se týče, že se stalo vykonatelným;

3. hodnověrný opis obeslání strany obmeškalé ve sporu a osvědčení, že obeslání jí bylo včas doručeno;

4. překlad shora vypočtených listin ověřený podle předpisů jednoho nebo druhého státu; překlad bude předložen v Československu v jazyku československém, v Řecku v jazyku řeckém.

Článek 5.

Nálezy rozhodčí vydané v jednom ze smluvních států, které tam mají stejnou platnost

même autorité que les décisions judiciaires seront reconnues et mises à exécution dans l'autre Etat si elles satisfont aux prescriptions des articles précédents, en tant que celles-ci sont applicables.

Il en sera de même pour les transactions judiciaires et pour les transactions conclues devant des arbitres ou des tribunaux arbitraux.

Article 6.

La loi de l'Etat requis régira la compétence et la procédure en matière d'exécution. Il en sera de même quant aux mesures prévues aux articles 8 à 10.

Article 7.

Les dispositions de la présente Convention s'appliqueront quelque soit la nationalité des parties.

Article 8.

Le tribunal compétent à autoriser l'exécution accordera à la demande de la Partie, conformément à ses lois, la prise de mesure de sûreté pour assurer les droits résultant du titre exécutoire à l'égard du débiteur. Le tribunal révoquera éventuellement ces mesures, conformément à ses lois.

Article 9.

Avant même que les décisions indiquées aux articles 1 et 5 soient passées en force de chose jugée, ou que le délai prévu dans la décision pour l'accomplissement se soit écoulé, le tribunal compétent à autoriser l'exécution pourra, sur la demande faite dans la forme prescrite, accorder la prise de mesures conservatoires d'après les dispositions en vigueur dans l'Etat requis.

Article 10.

Des mesures provisoires seront accordées déjà avant le procès ou au cours du procès sur la demande de la partie dont les intérêts se trouvent menacés, même si un tribunal de l'autre Etat est compétent pour statuer dans l'affaire en question.

Article 11.

La présente Convention sera ratifiée et les ratifications en seront échangées à Athènes.

Cette Convention entrera en viguer un mois après l'échange des ratifications et produira ses effets encore un an après la dénonciation qui pourra avoir lieu en tout temps.

jako rozhodnutí soudní, budou uznány a vykonatelny ve druhém státě, vyhovují-li předpisům předchozích článků, pokud tyto přicházejí v úvahu.

Totéž platí o soudních smírech a o smírech sjednaných před rozhodci nebo rozhodčími soudy.

Článek 6.

Příslušnost a řízení ve věcech exekučních řídí se zákony státu dožádaného. Totéž platí o opatřeních podle článku 8 až 10.

Článek 7.

Ustanovení této úmluvy jest použíti bez ohledu na státní příslušnost stran.

Článek 8.

Soud příslušný ku povolení exekuce povolí na žádost strany podle svých zákonů zajišťovací opatření, aby zabezpečil právo vyplývající z exekučního titulu vůči dlužníkovi. Soud případně zruší tato opatření podle svých zákonů.

Článek 9.

Soud příslušný ku povolení exekuce může na návrh podaný předepsaným způsobem povoliti podle předpisů platných v dožádaném státě exekuci ku zajištění již dříve než rozhodnutí uvedená v článcích 1 a 5 nabyla moci práva nebo než uplynula lhůta k plnění stanovená v rozhodnutí.

Článek 10.

K návrhu ohrožené strany budou povolena prozatímní opatření již před sporem nebo za sporu i tehdy, když k rozhodnutí sporu jest příslušným soud druhého státu.

Článek 11.

Tato úmluva bude ratifikována a ratifikační listiny budou vyměněny v Athénách.

Nabude účinnosti za měsíc po výměně ratifikačních listin a podrží svoji účinnost ještě rok po výpovědi, kterou lze dáti kdykoli.

En foi de quoi les Plénipotentiaires ont signe la présente Convention en deux exemplaires.

Fait à Athènes, le 7 avril 1927.

Dr. EMIL SPIRA m. p.
Dr. KAREL HALFAR m. p.
G. LAGOUDAKIS m. p.
P. RHALLIS m. p.

Tomu na svědomí zmocněnci podepsali tuto úmluvu ve dvou vyhotoveních.

Dáno v Athénách dne 7. dubna roku tisícího devítistého dvacátého sedmého.

Dr. EMIL SPIRA v. r.
Dr. KAREL HALFAR v. r.
G. LAGOUDAKIS v. r.
P. RHALLIS v. r.

PROZKOUMAVŠE TUTO ÚMLUVU, SCHVALUJEME A POTVRZUJEME JI.

TOMU NA SVĚDOMÍ JSME TENTO LIST PODEPSALI A K NĚMU PEČEŤ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ PŘITISKNOUTI DALI.

NA HRADĚ PRAŽSKÉM, DNE 28. PROSINCE LÉTA TISÍCÍHO DEVÍTISTÉHO DVACÁTÉHO SEDMÉHO.

L. S.

PRESIDENT REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ:
T. G. MASARYK v. r.

MINISTR ZAHRANIČNÍCH VĚCÍ:
Dr. EDVARD BENEŠ v. r.

Úmluva tato vyhlašuje se s tím, že ratifikační listiny byly vyměněny dne 18. února 1929; podle čl. 11 úmluvy nabývá tato mezinárodní působnosti měsíc po výměně ratifikačních listin.

Dr. Beneš v. r.

42.

Umluva

o vydávání zločinců a právní pomoci ve věcech trestních mezi republikou Československou a republikou Řeckou.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ
A
REPUBLIKY ŘECKÉ
BYLA SJEDNÁNA TATO ÚMLUVA S DODATKOVÝM PROTOKOLEM:

Convention

D'extradition et d'assistance judiciaire en matière pénale conclue entre la République Tchécoslovaque et la République Hellénique.

Le Président de la République Tchécoslovaque et le Président de la Rébublique Hellénique désirant régler les rapports juridiques entre les deux Etats en ce qui concerne l'extra-

(Překlad.)

Úmluva

o vydávání zločinců a právní pomoci ve věcech trestních mezi republikou Československou a republikou Řeckou.

President republiky československé a president republiky řecké, přejíce si upraviti právní styky mezi oběma státy, pokud se týče vydávání zločinců, jakož i právní pomoci ve

dition et le transport des criminels ainsi que l'assistance judiciaire en matière pénale, ont décidé de conclure à cet effet une convention et ont nommé comme Plénipotentiaires:

le Président de la République Tchécoslovaque:

Monsieur **Emil Spira,**

Docteur en droit, Chef de Département au Ministère de la Justice,

et

Monsieur **Karel Halfar,**

Docteur en droit, Chef du Département des Traités Internationaux au Ministère des Affaires Etrangères;

le Président de la République Hellénique:

Monsieur **Georges Lagoudakis,**

Ministre Plénipotentiaire, Directeur Général du Ministère des Affaires Etrangères, et

Monsieur **Périclès Rhallis,**

Secrétaire Général du Ministère de la Justice,

lequels après avoir procédé à l'échange de leurs pleins pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes:

CHAPITRE I.

Article 1.

Extradition.

Les Parties Contractantes s'engagent à se livrer réciproquement, sur demande, les personnes se trouvant sur le territoire de l'une d'Elles et poursuivies ou condamnées par les tribunaux ordinaires de l'autre Partie, pour toute infraction pour laquelle l'extradition peut être autorisée par les lois de la Partie requise:

a) si cette infraction d'après les lois des deux Etats, — alors même qu'elles ne seraient applicables que dans quelque partie de leur territoire, — peut entraîner une peine privative de liberté d'une année au moins ou la peine capitale, ou si la personne réclamée a été condamnée pour le même fait à une peine privative de liberté de six mois au moins ou à la peine capitale.

Cependant si les lois de l'un des Etats frappent de la peine de mort une infraction qui selon les lois de l'autre Etat n'entraîne qu'une peine privative de liberté, l'extradition ne

věcech trestních, rozhodli se sjednati o tom úmluvu a jmenovali svými zmocněnci:

President republiky Československé:

pana JUDra **Emila Spiru,**

odborového přednostu ministerstva spravedlnosti,

a

pana JUDra **Karla Halfara,**

přednostu oddělení pro mezinárodní smlouvy v ministerstvu zahraničních věcí;

President republiky Řecké:

pana **Jiřího Lagoudakise,**

zplnomocněného ministra, generálního ředitele v ministerstvu zahraničních věcí, a

pana **Perikla Rhallise,**

generálního sekretáře v ministerstvu spravedlnosti,

kteří, vyměnivše si své plné moci a shledavše je v dobré a náležité formě, shodli se na těchto ustanoveních:

HLAVA PRVNÍ.

Článek 1.

Vydávání.

Smluvní Strany se zavazují, že si navzájem na požádání vydají osoby, jež se zdržují na území jedné z nich a jež jsou stíhány nebo byly odsouzeny řádnými soudy druhé Strany pro každý trestný čin, pro který lze povoliti vydání podle zákonů dožádané Strany:

a) jestliže tento trestný čin podle zákonů obou států — i kdyby platily toliko v některé části jejich území — může míti za následek trest na svobodě v trvání nejméně jednoho roku nebo trest smrti, nebo jestliže vyžadovaná osoba byla odsouzena pro týž čin k trestu na svobodě v trvání nejméně šesti měsíců nebo k trestu smrti.

Stíhají-li však zákony jednoho z obou států trestem smrti trestný čin, který podle zákonů druhého státu má za následek toliko trest na svobodě, vydání bude moci býti povoleno to-

pourra être accordée que si les autorités de l'Etat requérant s'engagent, par une déclaration formelle, à ce que dans le cas en question la peine capitale ne soit pas exécutée.

b) si l'infraction a été commise hors du territoire de l'Etat requis;

c) si la poursuite de l'infraction n'est pas réservée par les lois de l'Etat requis à ses propres tribunaux.

L'extradition sera également accordée pour tentative des dites infractions ou pour complicité, lorsqu'elles sont punissables d'après la législation des deux Parties Contractantes.

Articles 2.

Les Parties Contractantes n'extraderont pas leurs propres nationaux.

Article 3.

Infractions pour lesquelles l'extradition ne peut être accordée.

L'extradition ne sera pas accordée:

a) pour les crimes et délits politiques ou faits connexes. L'Etat requis est seul appelé à juger si une infraction est de cette nature.

Ne sera pas considérée comme infraction politique ni comme fait connexe à semblable infraction, l'attentat contre la personne du Chef de chacun des Etats Contractants, lorsque cet attentat constituera un assassinat ou un homicide ou tentative ou complicité de ce fait;

b) pour les infractions d'ordre purement militaire;

c) pour les infractions de presse proprement dites;

d) pour les infractions aux lois de douanes d'impôts et autres lois fiscales;

e) pour les infractions dont la poursuite ne peut avoir lieu que sur plainte de la partie lésée et peut être arrêtée par son renoncement;

f) si la poursuite ou la peine est prescrite d'après les lois en vigueur dans toutes les parties du territoire de l'une des Parties Contractantes, ou d'après les lois de l'Etat où l'infraction a été commise, avant que l'inculpé ait été arrêté ou assigné à l'interrogatoire ou si l'on ne peut le poursuivre ou exécuter la condamnation pour d'autres motifs légaux;

g) si l'individu réclamé est poursuivi dans

liko, zavážou-li se úřady státu dožadujícího formálním prohlášením k tomu, že v daném případě trest smrti nebude vykonán;

b) byl-li trestný čin spáchán mimo území státu dožádaného;

c) není-li stíhání trestného činu vyhrazeno zákony státu dožádaného jeho vlastním soudům.

Vydání bude rovněž povoleno pro pokus uvedených trestných činů nebo účastenství, jsou-li trestny podle zákonodárství obou Smluvních Stran.

Článek 2.

Smluvní Strany nevydají svých vlastních státních občanů.

Článek 3.

Trestné činy, pro něž nemůže býti vydání povoleno.

Vydání nebude povoleno:

a) pro zločiny a trestné činy politické nebo činy s nimi související. Dožádaný stát je jedině povolán posouditi, zda trestný čin je této povahy.

Za trestný čin politický ani za čin související s takovým činem trestným nebude považován útok proti hlavě každého ze Smluvních Států, když tento útok zakládá zločin vraždy nebo zabití, pokus nebo účastenství na tomto činu;

b) pro trestné činy povahy čistě vojenské;

c) pro trestné činy čistě tiskové;

d) pro trestné činy proti zákonům celním, daňovým a jiným zákonům fiskálním;

e) pro trestné činy, které lze stíhati jen na soukromý návrh poškozené osoby a může býti zastaveno jejím zřeknutím;

f) nastalo-li promlčení trestního stíhání nebo trestu podle zákonů platných ve všech částech území jedné ze Smluvních Stran, nebo podle zákonů státu, kde byl čin trestný spáchán dříve, než obviněný byl zatčen nebo obeslán k výslechu, nebo nelze-li jej stíhati nebo trest vykonati z jiných zákonných důvodů;

g) je-li požadovaná osoba pro týž trestný

le pays requis pour la même infraction ou s'il y déjà été mis hors de cause ou gracié, condamné ou acquitté pour le même fait, à moins que la législation de ce pays ne permette la reprise de la procédure pénale par suite de faits nouveaux.

Article 4.

Demande d'extradition.

La demande d'extradition sera faite par voie diplomatique; on y joindra l'acte d'accusation, le mandat d'arrêt, ou tout autre acte judiciaire équivalent à celui-ci ou la sentence contre la personne réclamée. Ces actes indiqueront brièvement le fait incriminé, sa qualification et dénomination, et seront accompagnés du texte certifié conforme de la loi pénale de l'Etat requérant applicable à l'infraction et indiquant la peine qu'elle entraîne

Lorsqu'il s'agit d'actes contre la propriété, il sera indiqué le montant du dommage réellement causé, ou, le cas échéant, de celui que le malfaiteur a voulu causer.

Ces pièces à l'appui seront jointes en original ou en copies légalisées par le tribunal ou par toute autre autorité compétente de l'Etat requérant. Dans la mesure du possible il y sera joint le signalement de la personne réclamée, sa photographie, ou d'autres données pouvant servir à établir son identité.

Article 5.

Langue à employer.

Les documents mentionnés à l'article précédent seront rédigés dans la langue officielle de l'Etat requérant, dans la forme requise par les lois de celui-ci et munis du sceau officiel. Ils seront accompagnés des traductions dans la langue officielle de l'Etat requis ou dans la langue française, faites ou attestées conformes soit par l'autorité compétente soit par un interprète de l'Etat requérant qu'il soit assermenté ou officiel et qui le munira de sa signature et de son cachet.

Article 6.

Explications complémentaires.

S'il y a doute sur la question de savoir si l'infraction faisant l'objet de la poursuite rentre dans les prévisions de la présente convention, des explications seront demandées à l'Etat requérant et l'extradition ne sera accordée que lorsque les explications fournies seront de nature à écarter ces doutes.

čin stíhána v zemi dožádané, nebo bylo-li tam pro týž trestný čin trestní řízení zastaveno, udělena milost, nebo vynesen rozsudek odsuzující nebo osvobozující, leč by zákony tohoto státu připouštěly obnovu trestního řízení vzhledem k novým okolnostem.

Článek 4.

Žádost za vydání.

Žádost za vydání jest podati v cestě diplomatické; jest k ní připojiti spis obžalovací, zatykač nebo jinou soudní listinu jemu na roveň postavenou nebo odsuzující rozsudek vynesený proti vyžadované osobě. V těchto listinách jest krátce uvésti čin, jeho kvalifikaci a pojmenování a připojiti k nim ověřený text trestního zákona dožadujícího státu, jehož bude použito na trestný čin a jenž uvádí výši trestu.

Jde-li o trestné činy proti majetku, jest uvésti i výši škody skutečně vzešlé nebo pachatelem zamýšlené.

Tyto doklady je připojiti buď v prvopise nebo v opise, ověřeném soudem nebo kterýmkoliv jiným příslušným úřadem státu, jenž o vydání žádá. Podle možnosti bude připojen popis vyžadované osoby, její podobenka nebo jiné údaje, jež mohou přispěti ke zjištění totožnosti.

Článek 5.

Kterého jazyka bude použito.

Listiny zmíněné v předchozím článku budou sepsány ve státním (oficielním) jazyku státu dožadujícího ve formě vyžádané jeho zákony a opatřeny úřední pečetí. Bude k nim připojen překlad do státního (oficielního) jazyka státu dožádaného nebo do jazyka francouzského, vyhotovený nebo ověřený buď příslušným úřadem nebo tlumočníkem státu dožadujícího, přísežným nebo úředním, a jenž je opatří svým podpisem a svou pečetí.

Článek 6.

Dodatečná objasnění.

Vzejdou-li pochybnosti, zda trestný čin, jenž dal podnět ke stíhání, spadá pod ustanovení této úmluvy, bude dožadující stát požádán o objasnění, a vydání bude povoleno jen tehdy, budou-li objasnění toho rázu, aby odstranila tyto pochyby.

Article 7.

Mesures en vue d'assurer l'extradition.

Dès l'arrivée de la demande d'extradition accompagnée des actes prévus aux articles 4 et 5, l'Etat requis prendra toutes les mesures nécessaires pour s'assurer de la personne réclamée et pour prévenir son évasion, à moins que l'extradition n'apparaisse d'avance inadmissible.

Article 8.

Arrestation provisoire.

En cas d'urgence la personne réclamée pourra être mise provisoirement en détention, même avant que la demande d'extradition a été présentée, sur tout avis transmis par la poste ou par le télégraphe, à condition qu'il y soit fait mention d'un mandat d'arrêt ou d'une sentence et qu'en même temps l'infraction y soit indiquée. Cet avis pourra être adressé par le tribunal ou autorité compétente de l'Etat requérant à l'autorité compétente de l'Etat requis.

Les autorités compétentes de chacune des Parties Contractantes pourront procéder, même à défaut d'un pareil avis, à l'arrestation provisoire de tout individu découvert sur leur territoire et signalé par les autorités de l'autre Partie, ou inscrit comme recherché par la police dans leurs bulletins ou registres respectifs.

L'autorité qui a procédé à l'arrestation d'un individu conformément aux alinéas précédents en informe sans retard l'autorité qui a demandé cette arrestation ou bien l'autorité par laquelle cet individu est poursuivi d'après l'avis publié dans les bulletins ou registres de police, en indiquant en même temps l'endroit de sa détention.

Si dans un délai de quinze jours, à partir de la date où cette information a été expédiée conformément aux dispositions ci-dessus, l'autre Partie Contractante ne fait pas savoir que l'extradition de l'individu arrêté sera demandée, celui-ci pourra être mis en liberté.

Article 9.

Si la demande d'extradition accompagnée des pièces à l'appui énumérées aux articles 4 et 5 n'a pas été reçue dans un délai de six semaines, à compter du jour où la communication d'arrestation prévue par l'avant-dernier alinéa de l'article précédent a été expédiée, la personne arrêtée pourra être mise en liberté.

Článek 7.

Opatření, aby vydání bylo zajištěno.

Jakmile dojde žádost za vydání s doklady uvedenými v čl. 4 a 5, zařídí stát dožádaný vše, čeho je třeba, aby osoba vyžadovaná byla zajištěna a předešlo se jejímu útěku, leč by se předem jevilo vydání nepřípustným.

Článek 8.

Prozatímní zatčení.

V nutných případech může býti vyžadovaná osoba prozatímně zatčena již před podáním žádosti o její vydání na jakékoliv oznámení zaslané poštou nebo telegraficky s podmínkou, že jest v něm učiněna zmínka o soudním zatykači nebo rozsudku a uveden-li současně trestný čin. Takové oznámení může býti zasláno soudem nebo příslušným úřadem státu dožadujícího příslušnému úřadu státu dožádaného.

Příslušné úřady obou Smluvních Stran mohou i bez takového oznámení prozatímně zatknouti každou osobu, jež byla vypátrána na jejich území a jest hlášena úřady druhé Strany nebo stíhána v jejich příslušných policejních listech nebo rejstřících.

Úřad, který přikročil podle předchozích odstavců k zatčení osoby, uvědomí o tom bez průtahu úřad, který o toto zatčení žádal, nebo úřad, jímž osoba tato jest podle sdělení uveřejněného v policejních listech nebo rejstřících stíhána a sdělí současně místo, kde osoba ta jest držena.

Nepodá-li druhá Smluvní Strana do patnácti dnů poté, co bylo oznámení podle hořejších ustanovení odesláno, zprávu, že bude žádáno za vydání zatčené osoby, může osoba ta býti propuštěna.

Článek 9.

Nedojde-li žádost o vydání s doklady uvedenými v čl. 4 a 5 do šesti týdnů ode dne, kdy odeslána byla zpráva o zatčení, žádaná předposledním odstavcem předchozího článku, může býti zatčená osoba propuštěna.

Dans le cas où des explications complémentaires auraient été demandées conformément à l'article 6, la personne arrêtée pourra également être libérée, si ces explications n'ont pas été données à l'Etat requis dans le délai convenable qu'il a fixé. Ce délai pourra, sur demande motivée, être prolongé, sans toutefois que la durée totale de l'arrestation provisoire puisse dépasser deux mois.

Article 10.

Demande d'extradition présentée par plusieurs Etats.

Si l'individu dont l'extradition est demandée par une des Parties Contractantes est également réclamé par un ou plusieurs autres Etats, l'Etat requis sera libre de le livrer soit à l'Etat dont il est ressortissant soit à l'Etat sur le territoire duquel l'infraction a été commise.

Si parmi les Etats requérants ne se trouve pas l'Etat dont la personne est ressortissante, l'Etat requis pourra l'informer des réclamations parvenues de la part des autres Etats, en lui fixant un délai de quinze jours pour faire connaître s'il entend lui aussi demander l'extradition. Les dispositions du premier alinéa de l'article 9 seront également applicables en ce qui concerne sa demande d'extradition. Autrement la personne réclamée sera livrée à l'Etat sur le territoire duquel elle a commis l'infraction la plus grave et s'il s'agit d'infraction d'une gravité égale, à l'Etat dont la demande d'extradition sera parvenue la première.

Ces dispositions ne portent pas atteinte aux engagements pris antérieurement par l'un des Etats Contractants vis-à-vis d'autres Etats.

Atricle 11.

Ajournement de l'extradition.

Si l'individu réclamé est poursuivi ou s'il a été condamné sur le territoire de l'Etat requis pour une infraction autre que celle qui a motivé la demande d'extradition, ou bien s'il s'y trouve en détention pour d'autres motifs, son extradition pourra être différée jusqu'à ce que les poursuites soient terminées, ou en cas de sa condamnation jusqu'à ce qu'il a subi sa peine ou qu'il en ait obtenu la remise, ou bien que sa détention occasionnée par d'autres motifs soit terminée.

Cet ajournement n'empêchera pas de statuer sans délai au sujet de l'extradition.

Také bude možno propustiti zatčenou osobu, bylo-li žádáno za dodatečné objasnění podle čl. 6 a nedojdou-li tato objasnění státu dožádaného v přiměřené lhůtě, kterou stát dožádaný určil. Lhůta tato může býti k odůvodněné žádosti prodloužena, avšak úhrnná doba prozatímního zatčení nesmí přesahovati dva měsíce.

Článek 10.

Dožádání několika států za vydání.

Žádá-li vedle Smluvní Strany za vydání téže osoby ještě jiný nebo několik jiných států, dožádaný stát může ji vydati buď státu, jehož jest příslušníkem, nebo státu, na jehož území trestný čin byl spáchán.

Není-li mezi státy vydání žádajícími stát, jehož tato osoba je příslušníkem, může stát dožádaný zpraviti posléz uvedený stát o žádostech, došlých od jiných států, při čemž mu určí lhůtu patnácti dnů, aby prohlásil, zda hodlá rovněž žádati o vydání. Ustanovení prvního odstavce článku 9 bude rovněž použíti o jeho žádosti za vydání. Jinak bude vyžadovaná osoba vydána státu, na jehož území se dopustila nejtěžšího činu trestného, a jde-li o činy stejně těžké, státu, jehož žádost za vydání došla nejdříve.

Případné závazky, jež některý ze Smluvních Států na se vzal již dříve vůči jiným státům, zůstávají těmito ustanoveními nedotčeny.

Článek 11.

Odložení vydání.

Je-li vyžadovaná osoba stíhána anebo byla-li odsouzena na území dožádaného státu pro jiný trestný čin než ten, který dal podnět k žádosti za vydání, nebo je-li tam z jiné příčiny ve vazbě, lze vydání odložiti do doby, kdy bude řízení skončeno a v případě odsouzení trest odpykán nebo prominut, nebo vazba, v níž se nachází z jiných důvodů, skončena.

Tento odklad nebude závadou, aby nebylo ihned o vydání rozhodnuto.

Article 12.

Remise temporaire de l'individu réclamé.

Si l'ajournement de l'extradition mentionné au premier alinéa de l'article 11 pouvait cependant avoir comme effet, d'après les lois de l'Etat requérant, la prescription ou d'autres entraves importantes à la poursuite, on pourra accorder la remise temporaire de l'individu réclamé, à moins que des considérations spéciales ne s'y opposent et à la condition que l'extradé soit renvoyé aussitôt que dans l'Etat requérant les actes de l'instruction, pour lesquels l'individu a été temporairement réclamé, seront terminés.

Article 13.

Limites du droit d'extradition

L'individu extradé ne pourra être poursuivi ni condamné dans l'Etat auquel l'extradition a été accordée, ni livré à un pays tiers pour des infractions commises avant son extradition autres que celle pour laquelle son extradition a été accordée.

Pour ces infractions commises avant l'extradition, l'individu extradé pourra être poursuivi, puni ou livré à un tiers pays seulement:

a) si l'Etat qui avait accordé l'extradition y consent ultérieurement. Ce consentement ne saurait être refusé si l'extradition pour les infractions en question est prévue par la présente convention. L'Etat qui a extradé le malfaiteur pourra exiger que le consentement soit demandé dans la forme prescrite pour la demande d'extradition avec les pièces à l'appui énumérées aux articles 4 et 5;

b) si ledit individu n'a pas quitté, nonobstant le manque de tout empêchement, dans un délai de 48 heures le territoire de l'Etat auquel il a été extradé après y avoir été jugé et en cas de condamnation après y avoir subi la peine ou après y avoir été gracié ou s'il y est retourné par la suite.

L'Etat auquel fut accordé le consentement à l'extradition conformément à la lettre a) informera l'autre Etat du résultat final de la poursuite en lui envoyant une copie légalisée du jugement.

Article 14.

Transit des criminels.

Si l'extradition d'un malfaiteur a lieu entre l'une des Parties Contractantes et un tiers Etat, l'autre Partie accordera, sur demande, son transport à travers son territoire.

Článek 12.

Dočasné vydání dožádané osoby.

Mohl-li by však míti odklad vydání uvedený v odst. 1. čl. 11 podle zákonů státu dožadujícího v zápětí buď promlčení, nebo jiný vážný škodlivý účinek pro trestní řízení, lze povoliti dočasné vydání vyžadované osoby, nejsou-li proti tomu závažné námitky a pod podmínkou, že vydaný bude vrácen, jakmile budou ve státu vyžadujícím skončeny úkony trestního řízení, pro něž osoba byla dočasně vyžádána.

Článek 13.

Meze vydání.

Osoba vydaná nebude moci býti stíhána ani odsouzena ve státě, jemuž bylo vydání povoleno, ani dále vydána třetí zemi pro jiné trestné činy, spáchané před jejím vydáním, než ty, pro něž její vydání bylo povoleno.

Pro tyto trestné činy, spáchané před vydáním, bude osoba vydaná moci býti stíhána, trestána nebo vydána třetí zemi toliko:

a) jestliže stát, který vydání povolil, k tomu dá dodatečné svolení. Toto svolení nemůže býti odmítnuto, jestliže vydání pro tyto trestné činy je stanoveno touto úmluvou. Stát, který pachatele vydal, bude moci žádati, aby svolení bylo vyžádáno ve formě, předepsané pro žádost o vydání s doklady, vypočtenými v článku 4 a 5;

b) jestliže řečená osoba neopustila, vzdor tomu, že jí nebylo bráněno, území státu, jemuž byla vydána, ve lhůtě 48 hodin od té doby, kdy trestní řízení tam bylo skončeno, a v případě odsouzení od doby, kdy odpykala trest nebo jí byla udělena milost nebo vrátila-li se tam později.

Stát, jemuž byl udělen souhlas k vydání podle lit. a), oznámí druhému státu konečný výsledek trestního řízení a zašle mu ověřený opis rozsudku.

Článek 14.

Průvoz zločinců.

Jde-li o vydání pachatele mezi jednou ze Smluvních Stran a státem třetím, bude k žádosti povolen průvoz této osoby územím druhé Strany Smluvní.

Les dispositions relatives à l'autorisation d'extradition s'appliquent également à ce transit.

Le transit sera effectué par les agents de la partie requise, dans les conditions et par la voie qu'elle déterminera.

Si dans le délai de deux mois à partir du jour où l'Etat requérant a été informé que l'extradition fut accordée, celui-ci ne produit pas la preuve du consentement au transit de la part de l'Etat à travers le territoire duquel l'individu réclamé doit être transporté, l'autorisation d'extradition sera nulle.

Ustanovení o povolení k vydání vztahují se stejně na tento průvoz.

Průvoz bude proveden orgány strany dožadované způsobem a směrem, který ona určí.

Neprokáže-li stát žádavší o vydání ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy byl zpraven, že mu bylo povoleno, že stát, jehož územím jest osobu vyžádanou provésti, k průvozu svolil, pozbude povolení vydání platnosti.

CHAPITRE II.

Assistance judiciaire en matière pénale. Dispositions générales.

Article 15.

En matière pénale les Partis Contractantes se prêteront réciproquement assistance judiciaire. Elle feront notamment signifier les actes de procédure pénale à des personnes se trouvant sur leur territoire, procéderont aux actes d'instruction tels que l'audition des témoins et des experts, le constat judiciaire, les perquisitions et les saisies d'objets et elles se remettront réciproquement les actes judiciaires et les pièces à conviction.

Les jugements de condamnation ainsi que les citations à comparaître comme inculpé émis par les tribunaux de l'une des Parties Contractantes contre les ressortissants de l'autre Partie ne seront toutefois pas signifiés à ces derniers. De même un ressortissant de l'une des Parties Contractantes ne pourra sur la demande de l'autre Partie être soumis à un interrogatoire comme inculpé.

La demande d'assistance judiciaire sera rédigée dans la langue officielle de l'Etat requérant, munie du sceau de l'autorité requérante et transmise directement au Ministère de la Justice de l'Etat requis par celui de l'Etat requérant, ou en cas de procédure pénale militaire, par l'administration suprême de la Justice militaire. Les dispositions de l'article 5 concernant la traduction s'appliquent aussi à la demande et aux pièces qui y sont annexées.

Il sera donné suite à la demande d'assistance judiciaire en matière pénale en observant les lois de l'Etat sur le territoire duquel l'acte de procédure demandé doit avoir lieu. Les procès-verbaux y relatifs ne seront pas traduits dans la langue officielle de l'Etat requérant.

HLAVA II.

Právní pomoc ve věcech trestních. Všeobecná ustanovení.

Článek 15.

Smluvní Strany poskytnou si navzájem právní pomoc v trestních věcech. Zejména dají doručiti spisy týkající se řízení trestního osobám, které se nalézají na jejich území budou prováděti úkony vyšetřovací, jako výslech svědků a znalců, soudní ohledání, prohlídku a zabavení věcí a předávati sobě spisy soudní a věci doličné.

Nebudou však doručovány odsuzující rozsudky, jakož i obsílky k výslechu osob jako obviněných, jež budou vydány soudu jedné Smluvní Strany vůči příslušníkům druhé Smluvní Strany. Také nelze vyslechnouti příslušníka jedné Smluvní Strany jako obviněného na dožádání druhé Strany.

Dožádání o právní pomoc bude sepsáno v řeči státní (oficielní) dožadujícího státu, opatřeno pečetí dožadujícího úřadu a bude předáno přímo ministerstvu spravedlnosti dožádaného státu ministerstvem spravedlnosti dožadujícího státu, anebo v případě vojenského trestního řízení nejvyšší vojenskou soudní správou. Ustanovení článku 5 o překladech vztahují se také na žádost a její přílohy.

Vyřízení dožádání za právní pomoc ve věcech trestních stane se podle zákonů státu, kde žádaný úkon trestního řízení má býti proveden. Dotyčné protokoly nebudou překládány do jazyka státního (oficielního) státu dožadujícího.

Article 16.

L'assistance judiciaire en matière pénale peut être refusée dans le cas où d'après les dispositions de la présente convention il n'y aurait pas obligation d'accorder l'extradition de la personne poursuivie.

Article 17.

Citation et comparution des personnes se trouvant sur le territoire de l'autre État Contractant.

Si dans une cause pénale pendant devant les tribunaux d'un des Etats Contractants la comparution d'un témoin ou d'un expert, se trouvant sur le territoire de l'autre Etat Contractant, est jugée nécessaire ou désirable et si ces tribunaux les citent par l'intermédiaire des tribunaux ou les autorités de l'autre Etat, ceux-ci leur feront notifier l'assignation en leur laissant la liberté d'y comparaître ou non

Les frais de la comparution d'un témoin ou expert seront supportés par l'Etat requérant. L'assignation indiquera la somme à allouer au témoin ou expert à titre de frais de voyage et de séjour, ainsi que le montant de l'avance que l'Etat requis pourra lui faire à charge de remboursement par l'Etat requérant, aussitôt que la personne citée déclarera vouloir se rendre à l'assignation.

Aucun témoin ou expert, quelle que soit sa nationalité, se trouvant dans le pays de l'une des Parties Contractantes et qui, sur l'assignation prévue au premier alinéa comparaîtra volontairement devant les tribunaux de l'autre Partie, ne pourra y être poursuivi ou détenu pour des faits ou condamnations criminels antérieurs ni sous prétexte de complicité dans les faits faisant objet du procès où il figure

Ces personnes perdront toutefois cet avantage, si nonobstant le manque de tout empêchement elles ne quittent pas le territoire de l'Etat requérant dans les deux jours du moment où leur présence devant les instances judiciaires n'était plus nécessaire.

Si le témoin cité d'après le premier alinéa se trouve en détention sur le territoire de l'Etat requis, sa comparution pourra être demandée sous l'engagement qu'il y sera renvoyé le plus tôt possible. Une pareille demande ne pourra être refusée à moins de considérations spéciales, notamment si le détenu cité s'y oppose expressément.

Článek 16.

Právní pomoc ve věcech trestních lze odepříti v těch případech, kde podle ustanovení této úmluvy není povinnosti k vydání stíhané osoby.

Článek 17.

Obeslání a předvedení osob, nacházejících se na území druhého Smluvního Státu.

Jeví-li se v trestní věci, která je projednávána před soudy jednoho Smluvního Státu, nutným nebo žádoucím, aby se svědek nebo znalec nacházející se na území druhého Smluvního Státu osobně dostavil, a obešlou-li ho soudy ty prostřednictvím soudů nebo úřadů státu druhého, doručí mu tyto obsílku, dajíce mu na vůli, chce-li jí vyhověti čili nic.

Výlohy spojené s osobním dostavením se svědka nebo znalce hradí stát dožadující. V obsílce bude udán peníz, který bude vyplacen svědkovi nebo znalci na úhradu cesty a pobytu, jakož i výše zálohy, kterou stát dožádaný bude moci proti náhradě státem dožadujícím vyplatiti obeslané osobě, jak nile tato prohlásí, že chce obsílce vyhověti.

Svědek nebo znalec, ať přísluší kamkoliv, nacházející se na území jedné ze Smluvních Stran, jenž na obsílku uvedenou v odstavci 1. dobrovolně se dostaví před soudy druhé Strany, nesmí tu býti stíhán ni vězněn pro dřívější trestné činy nebo odsouzení, ni pod záminkou spoluviny na činu, který jest předmětem trestního řízení, v němž vystupuje.

Osoby ty pozbudou však této výhody, jestliže vzdor tomu, že jim nebylo bráněno, neopustí území dožadujícího státu do dvou dnů od té doby, kdy jich přítomnosti u soudních instancí nebylo již třeba.

Je-li svědek obeslaný podle odstavce 1. ve vazbě na území státu dožádaného, lze žádati za jeho dodání se závazkem, že bude tam co nejdříve vrácen. Takovou žádost bude lze zamítnouti pouze ze závažných důvodů, zejména bude-li obeslaný vězeň tomu výslovně odporovati.

Sera de même accordé, dans les conditions énoncées ci-dessus, le transport, aller et retour, par le territoire de l'une des Parties Contractantes d'un individu détenu dans un pays tiers que l'autre Partie Contractante jugerait utile de confronter avec un individu poursuivi ou d'entendre comme témoin.

Za podmínek shora uvedených bude také povolen průvoz tam i zpět územím jedné Smluvní Strany osoby, která jest ve vazbě na území třetího státu, pokládá-li druhá Smluvní Strana za prospěšné, aby byla postavena tváří v tvář s osobou stíhanou nebo slyšena jako svědek.

Article 18.

Remise des pièces de conviction.

Les autorités des deux Parties Contractantes se remettront réciproquement, sur demande, les objets qu'un inculpé s'est procuré par son infraction, ou bien qui peuvent servir de pièce à conviction et cela même dans les cas où il serait passible de saisie ou de confiscation.

Si ces objets se trouvent en possession de l'inculpé lors de son extradition ou de son transit, ils seront autant que faire se pourra remis en même temps que se fera l'extradition ou le transit. Leur remise aura lieu même dans le cas où l'extradition déjà accordée ne pourrait être effectuée par suite de la mort ou de l'évasion de l'inculpé. Elle comprendra également tous les objets indiqués au premier alinéa que le prévenu aurait cachés ou déposés dans l'Etat accordant l'extradition et qui seraient découverts ultérieurement.

Sont toutefois réservés les droits que des tiers auraient acquis sur les objets en question, lesquels dans ce cas devront, le procès fini, être rendus le plus tôt possible et sans frais à l'Etat requis.

L'Etat duquel la remise des objets indiqués plus haut aura été demandée pourra les retenir provisoirement, s'il les juge nécessaires pour une instruction criminelle. Il pourra de même en les transmettant se réserver leur restitution pour le même but, en s'obligeant de les retourner, à son tour, dès que faire se pourra.

Článek 18.

Vydání věcí doličných.

Úřady obou Smluvních Stran vydají si navzájem na požádání věci, jichž obviněný nabyl trestným činem nebo jež slouží ku provedení důkazu, a to i tehdy, podléhají-li věci tyto zabavení neb propadnutí.

Jsou-li věci ty v držení obviněného v době jeho vydání nebo průvozu, budou, pokud možno, vydány současně s jeho vydáním nebo průvozem. Budou vydány i tehdy, nemůže-li vydání obviněného již povolené býti provedeno pro jeho úmrtí nebo útěk. Vydání věcí bude se rovněž vztahovati na věci uvedené v odstavci 1, jež obviněný schoval nebo uložil ve státě povolujícím vydání, a jež byly později vypátrány.

Nedotčena zůstávají práva, jichž třetí osoby nabyly k těmto předmětům, jež v tomto případě bude nutno vrátiti dožádanému státu po skončení řízení trestního co nejdříve a bez náhrady.

Stát, který byl dožádán o vydání výše označených předmětů, může je prozatímně podržeti, má-li za to, že jich třeba pro trestní řízení. Může rovněž, předávaje je, vyhraditi si jejich vrácení k témuž účelu, zavazuje se, že je vrátí, jakmile to bude možno.

Article 19.

Communication des sentences de condamnation et des extraits de casier judiciaire.

Les Parties Contractantes s'engagent à se communiquer réciproquement par voie diplomatique chaque semestre les condamnations passées en force de chose jugée ou les extraits de toutes les sentences définitives y compris

Článek 19.

Sdělování odsuzujících rozsudků a výtahů z trestních rejstříků.

Smluvní Strany se zavazují, že si budou navzájem sdělovati cestou diplomatickou každých šest měsíců pravoplatné odsuzující rozsudky nebo výtahy ze všech pravoplatných rozsudků, pojímajíc v to i podmíněné roz-

les sentences conditionnelles prononcées par leurs autorités judiciaires contre les ressortissants de l'autre Partie, pour autant qu'elles soient inscrites, d'après les lois en vigueur, dans leurs casiers ou registres judiciaires.

Elles se communiqueront également les décisions ultérieures concernant les dites sentences et inscrites au casier ou dans les registres judiciaires.

Les autorités d'une des Parties Contractantes chargées de la tenue des casiers ou registres judiciaires fourniront gratuitement aux autorités de l'autre Partie, sur leur demande adressée directement, des informations basées sur des casiers ou registres judiciaires concernant des cas particuliers.

Article 20.

Frais d'assistance judiciaire en matière pénale.

Les frais occasionnés par la demande d'extradition ou de toute autre assistance judiciaire en matière pénale seront à la charge de la Partie sur le territoire de laquelle ils ont été occasionnés. Les autorités de la Partie requise communiqueront toutefois à la Partie requérante le montant de ces frais en vue de leur remboursement par la personne obligée de les supporter. Les montants perçus de celle-ci reviennent à l'Etat requis.

Font exception outre les frais mentionnés au deuxième alinéa de l'article 17 les indemnités pour les expertises de toute nature, de même que les frais occasionnés par la citation ou comparution des personnes se trouvant en détention sur le territoire de l'Etat requis. Ces dépenses seront remboursées par l'Etat requérant. Seront de même à la charge de l'Etat requérant les frais occasionnés par l'extradition temporaire et le retour des personnes mentionnées dans l'article 12 de même que les frais du transit et d'entretien, à travers les territoires intermédiaires, des individus dont l'extradition ou la remise temporaire aura été accordée.

CHAPITRE III.

Article 21.

Dispositions finales.

La présente Convention sera ratifiée et les ratifications seront échangées le plus tôt possible à Athènes.

sudky, pronesené jejich soudními úřady proti příslušníkům druhé Strany, pokud jsou podle platných zákonů zapsány v jejich trestních nebo soudních rejstřících.

Rovněž si sdělí pozdější rozhodnutí, týkající se uvedených rozsudků, a zapsaná v trestních nebo soudních rejstřících.

Úřady jedné ze Smluvních Stran, pověřené vedením trestních nebo soudních rejstříků, podají bezplatně úřadům druhé Strany na jejich přímou žádost informace z rejstříků trestních nebo soudních o jednotlivých případech.

Článek 20.

Náhrady právní pomoci ve věcech trestních.

Výlohy způsobené žádostí o vydání nebo o každou jinou právní pomoc ve věcech trestních ponese Strana, na jejímž území vznikly. Úřady Strany dožádané sdělí však Straně dožadující výši těchto výloh za účelem jejich zaplacení osobou, jež je povinna je nésti. Obnosy od ní vymožené náleží státu dožádanému.

Výjimku tvoří mimo výlohy, zmíněné v druhém odstavci článku 17, výlohy za dobrozdání všeho druhu, jakož i výlohy, vzniklé předvoláním nebo předvedením osob, jsoucích ve vazbě na území dožádaného státu. Tyto výlohy budou zaplaceny státem dožadujícím. Rovněž připadnou k tíži dožadujícího státu výlohy, způsobené dočasným vydáním a vrácením osob, zmíněných v článku 12, jakož i výlohy vzniklé na průchodním území za průvoz a vydržování osob, jichž vydání nebo dočasné vydání bude povoleno.

HLAVA TŘETÍ.

Článek 21.

Ustanovení konečná.

Tato úmluva bude ratifikována a ratifikační listiny budou co nejdříve vyměněny v Athénách.

Elle entrera en vigueur un mois après l'échange des ratifications et restera en vigueur tant que l'une des Parties Contractantes n'aura pas fait connaître à l'autre, six mois d'avance, son intention d'en faire cesser les effets.

En foi de quoi les Plénipotentiaires ont signé la présente Convention.

Fait, en double exemplaire à Athènes, le 7 avril 1927.

Dr. EMIL SPIRA m. p.

Dr. KAREL HALFAR m. p.

G. C. LAGOUDAKIS m. p.

P. RHALLIS m. p.

Nabude působnosti jeden měsíc po výměně ratifikačních listin a zůstane v platnosti, pokud jedna ze Smluvních Stran neoznámí druhé straně šest měsíců předem svůj úmysl, aby úmluva pozbyla působnosti.

Tomu na svědomí zmocněnci podepsali tuto úmluvu.

Dáno v dvojím vyhotovení v Athénách, dne 7. dubna roku tisícího devítistého dvacátého sedmého.

Dr. EMIL SPIRA v. r.

Dr. KAREL HALFAR v. r.

G. C. LAGOUDAKIS v. r.

P. RHALLIS v. r.

Protocole additionel.

Les Plénipotentiaires de la République Tchécoslovaque et de la République Hellénique en passant à la signature de la Convention d'extradition et d'assistance judiciaire en matière pénale déclarent s'être mis d'accord que les Parties Contractantes se communiqueront la liste des autorités chargées de la tenue des casiers ou registres judiciaires et obligées à donner des informations ainsi que la liste des lieux de frontière et des autorités qui y sont chargées de remettre ou de recevoir les individus extradés.

Ce protocole fait partie intégrante de la Convention.

En foi de quoi les Plénipotentiaires ont signé ce Protocole additionnel.

Fait, en double exemplaire à Athènes, le 7 avril 1927.

Dr. EMIL SPIRA m. p.

Dr. KAREL HALFAR m. p.

G. C. LAGOUDAKIS m. p.

P. RHALLIS m. p.

Dodatkový protokol.

Zmocněnci republiky Československé a republiky Řecké přistupujíce k podpisu úmluvy o vydávání a právní pomoci ve věcech trestních, prohlašují, že se dohodli o tom, že Smluvní Strany si sdělí seznamy úřadů, pověřených vedením trestních nebo soudních rejstříků a povinných podávati informace, jakož i seznam pohraničních míst a úřadů, jež jsou pověřeny předáváním nebo přijímáním vydaných osob.

Tento protokol tvoří podstatnou součást úmluvy.

Tomu na svědomí zmocněnci podepsali tento dodatkový protokol.

Dáno v dvojím vyhotovení v Athénách, dne 7. dubna roku tisícího devítistého dvacátého sedmého.

Dr. EMIL SPIRA v. r.

Dr. KAREL HALFAR v. r.

G. C. LAGOUDAKIS v. r.

P. RHALLIS v. r.

PROZKOUMAVŠE TUTO ÚMLUVU S DODATKOVÝM PROTOKOLEM, SCHVALUJEME A POTVRZUJEME JE.

TOMU NA SVĚDOMÍ JSME TENTO LIST PODEPSALI A K NĚMU PEČEŤ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ PŘITISKNOUTI DALI.

NA HRADĚ PRAŽSKÉM, DNE 28. PROSINCE LÉTA TISÍCÍHO DEVÍTISTÉHO DVACÁTÉHO SEDMÉHO.

L. S.

PRESIDENT REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ:
T. G. MASARYK v. r.

MINISTR ZAHRANIČNÍCH VĚCÍ:
Dr. EDVARD BENEŠ v. r.

Úmluva tato vyhlašuje se s tím, že ratifikační listiny byly vyměněny dne 18. února 1929; podle čl. 21 úmluvy nabývá tato mezinárodní působnosti měsíc po výměně ratifikačních listin.

Dr. Beneš v. r.

Státní tiskárna v Praze.